

A8-0310/2017

18.10.2017

PRANEŠIMAS

dėl euro zonos ekonominės politikos
(2017/2114(INI))

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas

Pranešėjas: Gunnar Hökmark

Nuomonės referentė (*):
Yana Toom, Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas

(*) Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnis

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	19
UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ(*)	22
NUOMONĖ REGIONINĖS PLĖTROS KOMITETO	33
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	40
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE.....	41

(*) Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnis

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl euro zonos ekonominės politikos (2017/2114(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), visų pirma į jos 121 straipsnio 2 dalį, 136 straipsnį, protokolus Nr. 1 ir Nr. 2,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 22 d. Komisijos komunikatą dėl 2017 m. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų (COM(2017) 0500),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 15 d. rezoliuciją „Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras: 2017 m. metinė augimo apžvalga“¹,
- atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 22 d. Komisijos komunikatą „2017 m. Europos semestras. Struktūrinių reformų pažangos vertinimas, makroekonominio disbalanso prevencija ir naikinimas ir pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 atliktų nuodugnių apžvalgų rezultatai“ (COM(2017) 0090),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitas „2017 m. metinė augimo apžvalga“, „2017 m. įspėjimo mechanizmo ataskaita“ ir „2017 m. bendros užimtumo ataskaitos projektas“ ir į Komisijos rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 16 d. Komisijos komunikatą „Palanki euro zonos fiskalinės politikos kryptis“,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 20 d. Europos fiskalinės valdybos ataskaitą dėl galimų euro zonai tinkamų fiskalinės politikos kryptių,
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio mėn. Europos Centrinio Banko specialųjį leidinį Nr. 182 dėl euro zonos fiskalinės krypties,
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 10 d. Tarybos rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 23 d. Tarybos išvadas dėl nuodugnių apžvalgų ir 2016 m. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 16 d. Tarybos išvadas dėl dviem valstybėms taikytų paviršinio deficito procedūrų užbaigimo ir ekonominės ir fiskalinės politikos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės mėn. Komisijos paskelbtą 2017 m. pavasario Europos ekonominę prognozę,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 31 d. Eurostato išsamius duomenų rinkinius apie

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0038.

realųjį BVP vienam gyventojui, augimo tempą ir bendras sumas,

- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 30 d. EBPO statistiką apie bendras mokestines pajamas,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos ekonominėje ir pinigų sąjungoje,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 12 d. Paryžiaus klimato konferencijoje priimtą COP 21 susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1175/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo¹,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 8 d. Tarybos direktyvą 2011/85/ES dėl reikalavimų valstybių narių biudžeto sistemoms²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1174/2011 dėl vykdymo užtikrinimo priemonių, skirtų perviršiniams makroekonominiams disbalansams naikinti euro zonoje³,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 8 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1177/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaiškinimo⁴,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo⁵,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1173/2011 dėl veiksmingo biudžeto priežiūros vykdymo užtikrinimo euro zonoje⁶,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 473/2013 dėl euro zonos valstybių narių biudžeto planų projektų stebėsenos bei vertinimo ir perviršinio deficito padėties ištaisymo užtikrinimo bendrųjų nuostatų⁷,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 472/2013 dėl euro zonos valstybių narių, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms tokie sunkumai gresia, ekonominės ir biudžeto priežiūros griežtinimo⁸,

¹ OL L 306, 2011 11 23, p. 12.

² OL L 306, 2011 11 23, p. 41.

³ OL L 306, 2011 11 23, p. 8.

⁴ OL L 306, 2011 11 23, p. 33.

⁵ OL L 306, 2011 11 23, p. 25.

⁶ OL L 306, 2011 11 23, p. 1.

⁷ OL L 140, 2013 5 27, p. 11.

⁸ OL L 140, 2013 5 27, p. 1.

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Regioninės plėtros komiteto nuomones (A8-0310/2017),
- A. kadangi, kaip teigiama Komisijos prognozėse, BVP augimo lygis 2016 m. euro zonoje buvo 1,8 % ir numatoma, kad jis išliks pastovus – 1,7 % 2017 m. ir 1,9 % visoje ES, t. y. pralenks prieškrizinį lygį, nors vis dar išliks nepakankamas ir bus dideli augimo lygių skirtumai tarp ES šalių; kadangi per pastaruosius keletą metų privačiojo sektoriaus vartojimas buvo pagrindinis augimo veiksnys, nors šiais metais jis galbūt smarkiai nedidės, nes laikinai padidėjo vartotojų kainų infliacija, tačiau tikimasi, kad vidaus paklausa paskatins ekonomiką augti per vidutinės trukmės laikotarpį; kadangi augimas ES tebėra pernelyg lėtas, kad galėtų būtų kuriamos naujos darbo vietos valstybėse narėse, ir gerokai lėtesnis nei numatomas viso pasaulio ekonomikos augimas;
 - B. kadangi euro zonos ir 28 narių ES nedarbo lygis 2017 m. balandžio mėn. buvo atitinkamai 9,3 % ir 7,8 % – tai žemiausias lygis nuo 2009 m. kovo mėn. ir 2008 m. gruodžio mėn.; tačiau jis vis tiek didesnis už prieš krizę buvusį lygį; kadangi nedarbo lygis vis dar labai skiriasi visoje ES – jis įvairuoja nuo 3,2 % iki 23,2 %; kadangi euro zonos ir ES 28 jaunimo nedarbo lygis 2017 m. balandžio mėn. vis dar buvo aukštas, konkrečiai – 18,7 % ir 16,7 %;
 - C. kadangi numatoma, kad 2018 m. bendras valdžios sektoriaus deficitas euro zonoje bus 1,4 %, nors rezultatai atskirose valstybėse narėse tikriausiai bus nevienodi; kadangi prognozuojama, kad bendras valstybės skolos ir BVP santykis euro zonoje 2017 m. bus 90,3 %, o 2018 m. – 89,0 %;
 - D. kadangi bendras ekonomikos augimas vis dar trapus ir euro zonos ekonomika susiduria su padidėjusiu netikrumu ir dideliais vidiniais ir išoriniais politiniais iššūkiais;
 - E. kadangi ES pernelyg mažas produktyvumas ir konkurencingumas pasaulyje reikalauja valstybėse narėse imtis socialiniu požiūriu subalansuotų struktūrinių reformų, investicijų ir nuolatinių pastangų fiskalinėje srityje, siekiant užtikrinti tvarų ir įtraukų augimą ir užimtumą ir pasiekti didesnę konvergenciją su kitomis pasaulio šalimis ir ES viduje;
 - F. kadangi 2016 m. užimtumo lygis euro zonoje išaugo 1,4 %; kadangi 2017 m. kovo mėn. nedarbo lygis buvo 9,5 %, t. y. sumažėjo, palyginti su 10,2 % 2016 m. kovo mėn.; kadangi, nepaisant pastarojo meto teigiamų pokyčių, nedarbo lygis vis dar nesumažėjo iki prieškrizinio lygio;
 - G. kadangi 2016 m. užimtumo lygis 28 ES valstybėse narėse išaugo 1,2 %, o pirmąjį 2017 m. ketvirtį dirbo 234,2 mln. žmonių (daugiau nei kada nors anksčiau)¹; kadangi vis dėlto didelis augant ekonomikai sukurtų darbo vietų skaičius neatspindi tam tikrų problemų, pvz., nepasiekto ankstesnio lygio išdirbtų valandų skaičiaus ir nedidelio produktyvumo augimo; kadangi, jei taip toliau tęsis, šie veiksniai gali daryti papildomą neigiamą poveikį

¹ „Užimtumas ir socialinė raida Europoje“, 2017 m. metinė apžvalga, p. 11.

ilgalaikio ekonomikos augimo aspektams ir socialinei sanglaudai ES¹;

- H. kadangi moterų užimtumo lygis paprastai yra mažesnis nei vyrų: 20–64 m. amžiaus vyrų užimtumo lygis 28 ES valstybėse narėse 2015 m. buvo 75,9 %, palyginti su moterų užimtumo lygiu, kuris buvo 64,3 %;
- I. kadangi 2017 m. kovo mėn. jaunimo nedarbo lygis euro zonoje buvo 19,4 %, palyginti su 21,3 % 2016 m. kovo mėn.; kadangi jaunimo nedarbas tebėra nepriimtinais didelis; kadangi 2015 m. nedirbančių ir nesimokančių jaunuolių (NEET) dalis tebebuvo didelė ir sudarė 14,8 % 15–29 m. amžiaus asmenų, t. y. 14 mln. žmonių; kadangi apskaičiuota, kad nedirbantis ir nesimokantis jaunimas Sąjungai kainuoja 153 mlrd. EUR (1,21 % BVP) per metus – šią sumą sudaro pašalpos ir negautos pajamos bei mokesčiai², o visos numatytosios Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo euro zonoje išlaidos sudarytų 21 mlrd. EUR per metus arba 0,22 % BVP; kadangi šiuo metu Jaunimo užimtumo iniciatyvai skirta 1 mlrd. EUR suma, su kuria drauge 2017–2020 m. laikotarpiu turi būti skirta 1 mlrd. EUR suma iš Europos socialinio fondo;
- J. kadangi ilgalaikio nedarbo lygis ES 28 sumažėjo nuo 5 % 2014 m. iki 4 % 2016 m., bet vis dar kelia susirūpinimą, nes sudaro beveik pusę viso nedarbo; labai susirūpinęs pažymi, kad itin ilgalaikio nedarbo lygis (2,5 % 2016 m.) vis dar 1 % viršija 2008 m. lygį; kadangi vis dar esama didelių valstybių narių skirtumų;
- K. kadangi daugelyje valstybių narių toliau mažėja darbingo amžiaus gyventojų skaičius ir darbo jėga (visų pirma dėl mažo gimstamumo); kadangi moterų įsidarbinimo galimybės ir tolesnis migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų atvykimas yra galimybės valstybėms narėms spręsti šį klausimą ir stiprinti ES darbo jėgą;
- L. kadangi vienas iš penkių strategijos „Europa 2020“ tikslų yra bent dvidešimčia milijonų sumažinti žmonių, kurie patiria skurdą ir socialinę atskirtį arba kuriems jie gresia, skaičių; kadangi skurdo mažėja – 2015 m. 4,8 mln. mažiau asmenų, palyginti su 2012 m., grėsė skurdas ir socialinė atskirtis; kadangi šis 2015 m. skaičius vis dar yra 1,6 mln. didesnis nei 2008 m. skaičius; kadangi 2012 m. Europos Sąjungoje 32,2 mln. neįgaliųjų grėsė skurdas ir socialinė atskirtis; kadangi 2013 m. 28 ES valstybėse narėse 26,5 mln. vaikų grėsė skurdas arba socialinė atskirtis; kadangi skurdo ar socialinės atskirties rizikos lygis vis dar nepriimtinais aukštas – 23,7 % ir kai kuriose valstybėse narėse šie skaičiai ir toliau yra itin dideli; be to, kadangi energijos nepriteklius tebėra toks didelis, kad jį patiriantys 11 % ES gyventojų patenka į uždara ekonominių sunkumų ratą;
- M. kadangi darbo rinkos sąlygos ir veiklos rezultatai rodo, jog esama esminių valstybių narių skirtumų, nors jie ir mažėja;
- N. kadangi vykstant skaitmeninei darbo rinkos revoliucijai vis labiau plinta naujos užimtumo ir darbo formos;
1. palankiai vertina pagerėjusius Europos ekonomikos rezultatus, pasireiškiančius vis platesniu mastu, prie kurių prisideda vidutiniškas BVP augimas, viršijantis prieškrizinį lygį, ir mažėjantis, nors vis dar didelis, nedarbo lygis; mano, kad šią teigiamą tendenciją

¹ Ten pat, p. 46.

² Eurofoundo ataskaita dėl jaunimo nedarbo.

- lėmė pastaruosius keletą metų vykdyta politika; atkreipia dėmesį į tai, kad nedidelis atsigavimas vis dar trapus ir nevienodas ES visuomenėje ir regionuose, o BVP vienam gyventojui augimas yra artimas stagnacijai; apgailestauja dėl to, kad ekonomikos vystymąsi ir toliau ap sunkina krizės padariniai; pažymi, kad nepaisant esminės pažangos daugelio valstybių narių skolos tebeviršija Stabilumo ir augimo pakte nurodytą ribą;
2. susirūpinęs pažymi, kad BVP ir produktyvumo augimo rodikliai tebėra mažesni, nei galėtų būti, ir pabrėžia, kad todėl nereikėtų manyti, kad viskas jau padaryta, ir kad šiam nedideliame atsigavimui užtikrinti reikalingos nenuilstamos pastangos, jeigu norima užtikrinti didesnę atsparumą ir vidutinės trukmės bei ilgojo laikotarpio tvarumą, užtikrinant didesnę augimą ir užimtumą;
 3. pažymi, kad Europos uostai neišnaudoja ekonominio potencialo, nes ekonomikos augimas ir užimtumas didėja netolygiai; pabrėžia, kad taip yra dėl nevienodų valstybių narių ekonominės veiklos rezultatų; pabrėžia, kad socialiniu požiūriu subalansuotų struktūrinių reformų įgyvendinimas ir didesnės privačiojo sektoriaus ir viešosios investicijos valstybėse narėse ir ES lygmeniu gali augimą padidinti mažiausiai 1 %; primena, kad ekonominės ir fiskalinės politikos koordinavimas siekiant prisidėti prie konvergencijos ir stabilumo ES užtikrinimo turėtų likti pagrindinis Europos semestro prioritetasis;
 4. laikosi nuomonės, kad reikėtų užtikrinti didesnę konvergenciją ir bendrą konkurencingumą, kad būtų galima užtikrinti tvarų ekonomikos atsigavimą ES ir euro zonoje ilguoju laikotarpiu; mano, kad esami ekonomikos ir užimtumo rodikliai nepaprastai svarbūs siekiant užtikrinti tvarų ir įtraukų augimą;
 5. mano, kad, norint tai pasiekti, ekonomikos augimui būtinos struktūrinės sąlygos turi būti pagerintos; laikosi nuomonės, kad galimas visų valstybių narių augimas ilguoju laikotarpiu turėtų padidėti bent 3 %; siekiant tai užtikrinti, būtina daugiau dėmesio skirti ekonominei konvergencijai, o nustačius aiškias gaires, kaip padidinti galimą valstybių narių augimą, galėtų būti suteiktos reikiamos nuorodos, kokių politikos veiksmų reikia imtis; atkreipia dėmesį į tai, kad vykdant reguliarių tokių gairių procesą turėtų būti atsižvelgta į atskirus struktūrinius privalumus ir trūkumus valstybėse narėse ir siekiama įtraukaus ir tvaraus augimo; jos turėtų apimti tokias sritis kaip skaitmeninė ekonomika, paslaugų sektorius, energijos rinka, taip pat viešųjų paslaugų kokybę, investicijų sąlygas, švietimo sistemų įtraukumą ir parengtumą;
 6. pabrėžia, kad tai papildytų jau dedamas pastangas gerinti nacionalinių biudžetų valdymą ir kokybę, paskatinant augimo veiksnius pagal Sąjungos fiskalines taisykles ir visapusiškai paisant esamų jų lankstumo nuostatų;

Struktūrinė politika

7. mano, kad, siekiant išspręsti netolygaus augimo ir užimtumo padėties euro zonoje problemą, reikalingas geresnis ekonominės politikos koordinavimas, visų pirma didesnė ir nuosekli valstybių atsakomybė už konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas ir patikimas jų įgyvendinimas, drauge siekiant skatinti didesnę konvergenciją, be kita ko, geriau įgyvendinant ir vykdant ES teisės aktus; pabrėžia, kad vykdant reformas reikia tinkamai atsižvelgti į specifinę kiekvienos valstybės narės padėtį ir iššūkius; ragina

Komisiją užtikrinti, kad struktūrinės reformos ir ES išlaidos derėtų tarpusavyje; į tai atsižvelgdamas taip pat primena, kad svarbi techninė pagalba, siekiant padėti valstybėms narėms stiprinti pajėgumus, ir kad labiau suderintas partnerystės principu grindžiamas požiūris galėtų užtikrinti didesnę atskaitomybę ir atsakomybę už konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimo rezultatus;

8. pažymi, kad euro zonos šalyse jaunimo nedarbas tebėra labai didelis, ir pabrėžia, kad pernelyg didelis nuolatinis jaunimo nedarbas kelia ilgalaikę struktūrinę riziką; pritaria nuomonei, kad prioritetas, kurio reikia skubiai imtis, tebėra krizės padarinių įveikimas, pradedant ilgalaikiu nedarbu, užimtumu, kuriam esant nevisapusiškai išnaudojami įgūdžiai ir gebėjimai, ir senėjančia visuomene, o baigiant dideliu privačiojo sektoriaus ir valstybės įsiskolinimu – tam reikia įgyvendinti tvarias ir įtraukias reformas;
9. laikosi nuomonės, kad krizės padariniai, tokie kaip didelis įsiskolinimas ir bedarbystė kai kuriuose ekonomikos sektoriuose, ir toliau trukdo tvariam augimui ir kelia galimą regresijos riziką; ragina valstybes nares mažinti pernelyg didelį įsiskolinimą; šiuo klausimu reiškia susirūpinimą dėl nuolat didelio neveiksnių paskolų lygio, kuris kai kuriose valstybėse narėse gali turėti didelį neigiamą poveikį, plintantį iš vienos valstybės narės į kitą, iš vieno banko į kitą ir iš vienos šalies į kitą, taigi, kelia riziką finansiniam stabilumui Europoje; pažymi, kad finansų sektoriaus kapitalo rezervai padidinti, tačiau problemų kelia mažas pelningumas, prie kurio prisideda aukštas neveiksnių paskolų lygis; yra įsitikinęs, kad ES strategija, siekiant įveikti neveiksnių paskolų problemą, galėtų būti išsamesnis sprendimas, apimantis vienas kitą papildančius politikos veiksmus nacionaliniu lygmeniu ir prireikus Europos lygmeniu;
10. mano, kad, siekiant euro zonoje padidinti produktyvumą, kainų ir su kainomis nesusijusį konkurencingumą, investicijas ir užimtumą, reikalingos reformos ir iniciatyvos, kurių tikslas – gerinti verslo aplinką; mano, kad reikia dėti daugiau pastangų siekiant didinti MVĮ galimybes gauti finansavimą, nes tai – pagrindinis veiksnys, skatinantis įmones kurti inovacijas ir plėstis; pabrėžia, kad šioje srityje labai svarbios į ateitį nukreiptos reformos, atitinkančios pasiūlą ir paklausą;
11. mano, kad gerai veikiančios ir produktyvios darbo rinkos drauge su tinkamo lygio socialine apsauga ir dialogu padeda didinti užimtumą ir užtikrinti tvarų augimą; pabrėžia, kad svarbu išlaikyti aukštus užimtumo rodiklius, kai jie jau pasiekti; pažymi, kad įgūdžių stoka, senėjanti visuomenė ir daug kitų iššūkių taip pat trikdo tolesnį užimtumo augimą ir trukdo mažinti bedarbystę visose valstybėse narėse;
12. pabrėžia, kad labai svarbūs atsakingai daromi ir augimą skatinantys atlyginimų pokyčiai, užtikrinantys gerą pragyvenimo lygį ir atitinkantys produktyvumo reikalavimus, susijusius su konkurencingumu; pažymi, kad prognozuojamas palyginti nedidelis atlyginimų augimas; mano, kad produktyvumo augimas turėtų būti prioritetas struktūrinių reformų tikslas; pritaria Komisijai, kad yra galimybių didinti atlyginimus – tai galėtų turėti susijusį teigiamą poveikį bendram vartojimui;
13. pabrėžia, kad mokesčiai taip pat turėtų padėti skatinti konkurencingumą, investicijas ir darbo vietų kūrimą; ragina atlikti mokesčių reformas, siekiant gerinti mokesčių surinkimą, neleisti išvengti mokesčių, jų slėpti ir agresyviai jų planuoti, taip pat panaikinti didelę mokesčių našta, Europoje užkraunamą dirbantiesiems, sykiu užtikrinant socialinės apsaugos sistemų tvarumą; mano, kad sumažinus mokesčių našta,

užkraunamą dirbantiesiems, padidėtų užimtumas ir būtų paskatintas augimas; pabrėžia, kad mokesčių paskatos, kai įmanoma jas taikyti, be kita ko, mažesni mokesčiai, gali didinti vidaus paklausą, socialinį saugumą, investicijų ir darbo jėgos srautą;

Investicijos

14. sutinka su nuomone, kad ekonomikos pakilimą, o ypač inovacijas, reikia remti viešosiomis ir privačiojo sektoriaus investicijomis, ir pažymi, kad euro zonoje vis dar esama investicijų deficito; palankiai vertina tai, kad kai kurių valstybių narių investicijos jau viršija prieškrizinį lygį, ir apgailestauja, kad kitose valstybėse narėse investuojama vis dar nepakankamai arba nepakankamai sparčiai; pabrėžia, kad, siekiant panaikinti nuo krizės pradžios susikaupusį investicijų deficitą, reikalingos ir papildomos priemonės;
15. mano, kad reformos, kuriomis būtų šalinamos kliūtys viešosioms ir privačiojo sektoriaus investicijoms, suteiktų galimybes nedelsiant teikti paramą ekonominei veiklai ir sykiu padėtų sudaryti sąlygas ilgalaikiam tvariam augimui; pažymi, kad investicijos į švietimą, inovacijas ir mokslinius tyrimus bei technologinę plėtrą padėtų lengviau pereiti prie žinių ekonomikos; be to, pabrėžia, kad išbaigta kapitalo rinkų sąjunga yra esminis veiksnys siekiant pritraukti ir didinti investicijas ir gerinti augimo ir darbo vietų kūrimo finansavimą;
16. mano, kad moksliniai tyrimai, technologijos ir švietimas yra nepaprastai svarbūs ilgalaikiam ekonominiam euro zonos vystymuisi; pabrėžia, kad valstybių narių investicijos į šias sritis labai skiriasi, ir pažymi, kad investicijos padėtų plėtoti inovacijas ir padėtų lengviau pereiti prie žinių ekonomikos, laikantis strategijos „Europa 2020“;
17. palankiai vertina tai, kad laiku pasiektas susitarimas dėl persvarstyto Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) padės pagerinti šios priemonės efektyvumą ir panaikinti jos įgyvendinimo trūkumus, nes bus lengviau finansuoti daugiau didelį potencialą turinčių projektų, užtikrinama, kad būtų griežtai paisoma papildomumo principo, padidinta geografinė aprėptis ir lėšų įsisavinimas, remiamos investicijos, kurios kitu atveju nebūtų daromos;
18. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondų) tikslai skiriasi nuo ESIF, todėl ESI fondai ir toliau tebėra svarbūs, įskaitant paramą tvarioms struktūrinėms reformoms;
19. pabrėžia, kad visapusiškai veikianti kapitalo rinkų sąjunga, atsižvelgiant į ilgalaikę perspektyvą, suteikia MVĮ naują finansavimą, papildantį bankų sektoriaus teikiamą finansavimą; pabrėžia, kad MVĮ yra Europos ekonomikos pagrindas, ir todėl mano, kad jų galimybių gauti finansavimą didinimas ir verslo netikrumo, susijusio su jų veikla, mažinimas turėtų būti vienas pagrindinių prioritetų, siekiant gerinti konkurencingumą euro zonoje; pabrėžia, kad reikia mažinti biurokratiją, supaprastinti valdžios sektoriaus paslaugas ir padaryti jas efektyvesnes;

Fiskalinė politika

20. mano, kad rizikos ribojimu grindžiama ir įžvalgi fiskalinė politika atlieka esminį vaidmenį užtikrinant euro zonos ir visos Sąjungos stabilumą; pabrėžia, kad tvirtas fiskalinės politikos koordinavimas, tinkamas Sąjungos taisyklių įgyvendinimas ir jų laikymasis, įskaitant visapusišką esamų lankstumo nuostatų paisymą, šioje srityje yra teisiškai privalomas ir itin svarbus tinkamam ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) veikimui;
21. džiaugiasi, kad, regis, viešųjų finansų padėtis gerėja, nes numatoma, kad deficitai euro zonoje mažės; vis dėlto reikia ir toliau dėti pastangas mažinti skolų našta, sykiu skatinant ekonomikos augimą, kad valstybės narės nebūtų pažeidžiamos, jeigu įvyktų išoriniai sukrėtimai;
22. pritaria Komisijai, kad valdžios sektoriaus skola tebėra didelė kai kuriose valstybėse narėse ir kad reikia užtikrinti viešųjų finansų tvarumą, sykiu skatinant ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą; šiuo klausimu pažymi, kad žemų normų palūkanų mokėjimai, skatinamoji pinigų politika, vienkartinės priemonės ir kiti veiksniai, palengvinantys dabartinę skolų našta, yra tik laikini, ir todėl pabrėžia, kad reikia užtikrinti viešųjų finansų tvarumą, atsižvelgiant į būsimus įsipareigojimus ir augimo ilguoju laikotarpiu tikslą; pažymi, kad esama galimybės, kad skolos aptarnavimo išlaidos padidės; pabrėžia, kad labai svarbu sumažinti bendrą išiskolinimo lygį;
23. pabrėžia, kad fiskalinės pozicijos nacionaliniu ir euro zonos lygmeniu turi užtikrinti ilgalaikio viešųjų finansų tvarumo, visapusiškai laikantis Stabilumo ir augimo pakto, sykiu atsižvelgiant į jo lankstumo nuostatas, ir trumpalaikio makroekonomikos stabilizavimo pusiausvyrą;
24. pažymi, kad dabartinė bendra euro zonos fiskalinė pozicija 2016 m. išliko iš esmės neutrali ir turėtų tokia būti ir 2017 m.; primena, kad 2016 m. komunikate Komisija paragino laikytis teigiamos fiskalinės pozicijos, nors Euro grupė, padariusi išvadą, kad iš esmės neutrali fiskalinė pozicija 2017 m. užtikrino tinkamą pusiausvyrą, nutarė pabrėžti, kad svarbu užtikrinti tinkamą poreikio užtikrinti stabilumą ir poreikio remti investicijas pusiausvyrą, siekiant sustiprinti ekonomikos atsigavimą, taigi, prisidėjo prie labiau subalansuotų politikos priemonių derinio; į tai atsižvelgdamas, atkreipia dėmesį į 2017 m. birželio 20 d. nepriklausomos Europos fiskalinės valdybos (EFB) pirmąjį būsimos euro zonai tinkamos fiskalinės pozicijos vertinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares numatyti fiskalinę poziciją, tinkamą atitinkamomis aplinkybėmis;
25. tačiau pabrėžia, kad bendras vaizdas turėtų apimti nevienodą padėtį valstybėse narėse ir poreikį diferencijuoti fiskalinę politiką, kurios reikia kiekvienai valstybei narei; pabrėžia, kad bendros fiskalinės pozicijos koncepcija nereiškia, kad įvairių valstybių narių perviršis ir deficitas vienas kitą kompensuoja;

Konkrečioms šalims skirtos rekomendacijos

26. pažymi, kad laikui bėgant valstybės narės padarė bent kiek pažangos dviejų trečdalių 2016 m. rekomendacijų atveju; tačiau mano, kad konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimas vis dar atsilieka ir todėl trukdoma konvergencijos procesui euro zonoje; mano, kad valstybės narės yra atsakingos už konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų neįgyvendinimo pasekmes, ir todėl tikisi didesnio valstybių narių įsipareigojimo imtis reikalingų politikos veiksmų remiantis konkrečioms šalims skirtomis rekomendacijomis;
27. pripažįsta, kad valstybės narės padarė pažangą įgyvendindamos konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas fiskalinės politikos ir aktyvios darbo rinkos politikos srityje, tačiau nepakankamai pažangos padaryta tokiose srityse kaip konkurencija paslaugų srityje ir verslo aplinka; tikisi didesnio valstybių narių įsipareigojimo imtis reikalingų politikos veiksmų remiantis konkrečioms šalims skirtomis rekomendacijomis, kurias įgyvendinti labai svarbu siekiant panaikinti disbalansą euro zonoje;
28. palankiai vertina Komisijos rekomendaciją užbaigti kelioms valstybėms narėms taikytas perviršinio deficito procedūras; palankiai vertina įdėtas ir dedamas fiskalines ir reformų pastangas, dėl kurių tos valstybės narės užbaigė perviršinio deficito procedūras, tačiau primygtinai tvirtina, kad reikia ir toliau dėti šias pastangas, siekiant užtikrinti tvarius viešuosius finansus ir ilguoju laikotarpiu, sykiu skatinant augimą ir darbo vietų kūrimą; ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų tinkamai įgyvendintas Stabilumo ir augimo paktas – kad būtų nuosekliai taikomos jo taisyklės;
29. pažymi, kad 12 valstybių narių patiria įvairaus pobūdžio ir dydžio makroekonominį disbalansą, o šešiose valstybėse narėse esama perviršinio disbalanso; atkreipia dėmesį į Komisijos išvadą, kad šiuo metu nėra pagrindo pradėti makroekonominio disbalanso procedūrą kuriai nors valstybei narei;
30. pabrėžia, kad makroekonominio disbalanso procedūros tikslas – užkirsti kelią disbalansui valstybėse narėse, siekiant išvengti neigiamo šalutinio poveikio kitoms valstybėms narėms;
31. todėl mano, jog būtina, kad visos valstybės narės imtųsi reikiamų politikos veiksmų, kad būtų panaikintas makroekonominis disbalansas, visų pirma didelis įsiskolinimas, einamosios sąskaitos perviršis ir konkurencingumo disbalansas, ir įsipareigotų vykdyti socialiniu požiūriu subalansuotas ir įtraukias struktūrines reformas, kuriomis būtų užtikrinamas kiekvienos atskiros valstybės narės ekonomikos tvarumas, taip užtikrinant Europos ekonomikos konkurencingumą ir atsparumą;

Su sektoriais susijęs indėlis į pranešimą dėl euro zonos ekonominės politikos

Užimtumo ir socialinė politika

32. mano, kad norint užtikrinti Europos semestro proceso ekonominių ir socialinių aspektų pusiausvyrą ir skatinti socialiniu ir ekonominiu požiūriais subalansuotas struktūrines reformas, kuriomis mažinama nelygybė ir skatinama kurti deramo darbo vietas, kurios užtikrintų kokybišką užimtumą, tvarus ekonomikos augimas ir socialinės investicijos, reikia nuolatinių pastangų; pritaria tam, kad vykstant Europos semestrai būtų

naudojama socialinių rodiklių suvestinė; ragina konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose daugiau dėmesio skirti struktūriniam disbalansui darbo rinkoje;

33. dar kartą ragina nustatyti, kad trys nauji pagrindiniai užimtumo rodikliai turėtų tokią pačią reikšmę kaip esami ekonominiai rodikliai, taip užtikrinant, kad būtų geriau įvertintas vidaus disbalansas ir didinamas struktūrinių reformų veiksmingumas; siūlo rengiant konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas pradėti taikyti nebaudžiamojo pobūdžio socialinio disbalanso procedūrą, kad būtų užkertamas kelias socialinių standartų mažinimo lenktynėms, remiantis veiksmingu socialinių ir užimtumo rodiklių naudojimu vykdant makroekonominę priežiūrą; pažymi, kad maždaug dešimtyje valstybių narių padidėjo nelygė ir kad ji yra viena iš pagrindinių socialinių ir ekonominių problemų ES¹;
34. pabrėžia, kad socialiniu ir ekonominiu požiūriu atsakingos reformos turi būti grindžiamos solidarumu, integracija ir socialiniu teisingumu; pabrėžia, kad vykdant reformas taip pat turėtų būti atsižvelgiama į nuolatinę paramą socialiniam ir ekonomikos atsigavimui, kuriamos kokybiškos darbo vietos, skatinama socialinė ir teritorinė sanglauda, apsaugomos pažeidžiamos grupės ir gerinamas visų piliečių gyvenimo lygis;
35. mano, kad Europos semestro procesas turi padėti atremti ne tik esamus, bet ir atsirandančius socialinius iššūkius siekiant užtikrinti, kad ekonomika būtų veiksmingesnė, o Europos Sąjunga – darnesnė socialiniu požiūriu; šiuo klausimu mano, kad reikia įvertinti ES politikos socialinį poveikį;
36. ragina Komisiją užtikrinti tinkamą kovos su jaunimo nedarbu (kurio lygis ES išlieka nepriimtinais aukštais) finansavimą ir tęsti Jaunimo užimtumo iniciatyvą pasibaigus dabartinei daugiametei finansinei programai (DFP) sykiu gerinant jos veikimą ir įgyvendinimą ir atsižvelgiant į naujausias Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos dėl jaunimo užimtumo ir naudojimosi Jaunimo užimtumo iniciatyva išvadas; ragina valstybes nares įgyvendinti Europos Audito Rūmų rekomendacijas ir užtikrinti, kad Jaunimo garantijų iniciatyva būtų visapusiškai prieinama; apgailestauja dėl to, kad biudžeto lėšos, numatytos Europos socialiniam fondui, įskaitant Jaunimo užimtumo iniciatyvą, buvo skirtos Europos solidarumo korpusui, kuris turėtų būti finansuojamas visomis pagal esamą DFP reglamentą turimomis finansinėmis priemonėmis; pabrėžia, kad reikia atlikti kokybinį ir kiekybinį sukurtų darbo vietų vertinimą; pabrėžia, kad ES finansavimas neturėtų būti naudojamas siekiant pakeisti nacionalines socialinės paramos išmokas;
37. pabrėžia, kad Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimas turėtų būti sustiprintas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, ir akcentuoja, kokia ji svarbi pereinant iš švietimo sistemos į darbo rinką; pažymi, kad ypatingą dėmesį reikia skirti jaunoms moterims ir mergaitėms, kurioms galėtų kilti su lytimi susijusių kliūčių, trukdančių gauti geros kokybės pasiūlymus dėl darbo, tęstinio švietimo, pameistrystės ar stažuotės; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad Jaunimo garantijų iniciatyva būtų prieinama jaunimui, patiriančiam daugialypę atskirtį ir ypač didelį skurdą;
38. primygtinai ragina valstybes nares įgyvendinti 2016 m. vasario 15 d. Tarybos

¹ „Užimtumas ir socialinė raida Europoje“, 2017 m. metinė apžvalga, p. 47.

rekomendacijoje pateiktus pasiūlymus dėl ilgalaikių bedarbių integracijos į darbo rinką¹;

39. mano, kad turėtų būti padidinta aktyvios ir darnios darbo rinkos politikos aprėptis, efektyvumas ir veiksmingumas, teikiant deramą ir pakankamą finansavimą, daugiausia dėmesio skiriant aplinkos, darbdavių, darbuotojų, sveikatos ir vartotojų apsaugai; mano, kad privaloma spręsti dirbančiųjų skurdo problemą;
40. apgailestauja, kad Komisijos vertinimų ir rekomendacijų rinkinyje socialinei ekonomikai skirta nepakankamai dėmesio; pažymi, kad šiame sektoriuje veikia 2 milijonai įmonių, kuriose dirba daugiau kaip 14 milijonų žmonių ir kurios prisideda prie 2020 m. tikslų įgyvendinimo; ragina Komisiją ir valstybes nares labiau pripažinti socialinės ekonomikos įmonių svarbą ir atkreipti į ją dėmesį priimant Europos veiksmų planą, skirtą socialinei ekonomikai; mano, kad pripažinimo trūkumas turi neigiamos įtakos šių įmonių galimybei gauti finansavimą; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl Europos asociacijų, fondų ir savidraudos draugijų statuto;
41. primena, kad būtina remti ir stiprinti socialinį dialogą, kolektyvines derybas ir darbuotojų poziciją darbo užmokesčio nustatymo sistemose, kurios itin svarbios siekiant užtikrinti aukšto lygio darbo sąlygas; pabrėžia, kad darbo teisė ir aukšti socialiniai standartai atlieka esminį vaidmenį socialinėje rinkos ekonomikoje, nes jais remiamos pajamos ir skatinamos investicijos į pajėgumus; pabrėžia, kad ES teisės aktuose turi būti paisoma profesinių sąjungų teisių ir laisvių, laikomasi kolektyvinių sutarčių pagal valstybių narių praktiką ir vienodo požiūrio į užimtumą bei profesinę veiklą;
42. ragina Komisiją remtis Europos Parlamento rezoliucija ir pateikti plataus užmojo pasiūlymų dėl tvirto Europos socialinių teisių ramsčio, ir visapusiškai įgyvendinti Sutarčių socialinius tikslus siekiant pagerinti visų žmonių gyvenimo ir darbo sąlygas ir visiems suteikti geras galimybes;
43. perspėja dėl mažėjančios darbo užmokesčio dalies ES, didėjančios darbo užmokesčio ir pajamų nelygybės ir augančio dirbančiųjų skurdo; primena, jog 1948 m. Jungtinių Tautų visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, kaip ir 1919 m. Tarptautinės darbo organizacijos konstitucijoje, pripažįstama, kad darbuotojai turi uždirbti pragyvenimą užtikrinantį darbo užmokestį, ir visose žmogaus teisių deklaracijose sutariama, kad uždarbio turėtų užtekti šeimai išlaikyti;
44. pabrėžia, kad iš uždarbio turi išgyventi darbuotojai ir jų šeimos nariai ir kad kiekvienas darbuotojas Europos Sąjungoje turėtų gauti darbo užmokestį, kuris ne tik patenkintų pagrindinius maisto, pastogės ir aprangos poreikius, bet ir kad jo pakaktų sveikatos apsaugai, švietimui, transportui, laisvalaikiui ir šiek tiek santaupų, skirtų nenumatytiems atvejams, pavyzdžiui, ligoms ar nelaimingiems atsitikimams; pabrėžia, kad tai yra deramas gyvenimo lygis, kurį darbuotojams ir jų šeimoms turėtų užtikrinti pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokestis ES;
45. prašo Komisijos atlikti tyrimą, kaip nustatyti, ką turi apimti pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokestis ir kaip jį apskaičiuoti, kad būtų galima parengti orientacinę priemonę, kuria remtųsi socialiniai partneriai ir kuri padėtų keistis geriausios šios srities praktikos

¹ OL C, 2016 2 20, p. 1.

pavyzdžiais;

46. primena, kad deramas darbo užmokestis svarbus ne tik socialinei sanglaudai užtikrinti, bet ir siekiant išlaikyti stiprią ekonomiką bei našią darbo jėgą; ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti priemones, padedančias gerinti darbo kokybę ir mažinti darbo užmokesčio skirtumus;
47. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos lygmeniu ir toliau reikia geriau koordinuoti socialinės apsaugos sistemas, už kurias atsakingos valstybės narės; pabrėžia, kad besąlygiška pirmenybė turi būti teikiama socialinės apsaugos sistemų tvarumo ir teisingumo užtikrinimui, nes tai yra pagrindinis Europos socialinio modelio ramstis; pabrėžia, kad pakankamos tvarios pensijos yra visuotinė teisė; ragina valstybes nares užtikrinti pakankamas ir tvarias pensijas atsižvelgiant į nuolatinius demografinius pokyčius; pabrėžia, kad pensijų sistemos turėtų užtikrinti pakankamas pensines pajamas, viršijančias skurdo ribą, ir suteikti galimybę pensininkams išlaikyti deramą gyvenimo lygį; mano, kad geriausias būdas užtikrinti tvarias, saugias ir pakankamas moterų ir vyrų pensijas – padidinti bendrą užimtumo lygį ir visoms amžiaus grupėms prieinamų kokybiškų darbo vietų skaičių ir pagerinti darbo ir užimtumo sąlygas; atkreipia dėmesį į tai, kad vyrų ir moterų pensijų skirtumai išlieka dideli ir turi neigiamą socialinių ir ekonominių pasekmių; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia moterų integracijos į darbo rinką ir kitų tinkamų priemonių, kuriomis siekiama kovoti su vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumais ir skurdu senatvėje, svarbą; mano, kad pensijų sistemos reformos ir visų pirma pensinis amžius taip pat turėtų atspindėti darbo rinkos tendencijas, gimstamumą, su sveikata ir gerove susijusias aplinkybes, darbo sąlygas ir ekonominės priklausomybės santykį;
48. mano, kad vykdant šias reformas taip pat reikia atsižvelgti į milijonų Europos darbuotojų, ypač moterų, jaunimo ir savarankiškai dirbančių asmenų, kurie nukenčia dėl mažų garantijų darbo, priverstinio nedarbo laikotarpių ir darbo laiko sutrumpinimo, padėtį;
49. ragina Komisiją ir toliau ypatingą dėmesį skirti vaikų priežiūros paslaugų tobulinimui ir lanksčiam darbo grafikui, vyresnio amžiaus vyrų ir moterų ir kitų priklausomų asmenų ilgalaikės priežiūros poreikiams;
50. atkreipia dėmesį į tai, kad nepakankamos ir netinkamai nukreiptos investicijos į įgūdžių ugdymą ir mokymąsi visą gyvenimą, ypač skaitmeninius įgūdžius ir programavimą bei kitus augančiuose sektoriuose, tokiuose kaip žaliaji ekonomika, reikalingus įgūdžius, gali pakenkti Sąjungos konkurencingumui; ragina valstybes nares užtikrinti geresnį keitimąsi žiniomis, geriausia praktika ir bendradarbiavimą ES lygmeniu, kad būtų galima padėti skatinti įgūdžių ugdymą atnaujinant kvalifikacijas ir atitinkamas švietimo, mokymo programas ir planus; pabrėžia neformaliojo ir savaiminio mokymosi aplinkoje įgytų įgūdžių ir gebėjimų svarbą; todėl pabrėžia, kad svarbu sukurti žinių, įgytų mokantis neformaliai ir savaime, ypač vykdant savanorišką veiklą, patvirtinimo sistemą;
51. mano, kad siekiant spręsti įgūdžių pasiūlos ir paklausos neatitikties ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo klausimus reikia gerinti įgūdžių pasiūlos ir paklausos atitiktį ir abipusį profesinių kvalifikacijų pripažinimą; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį šioje srityje galėtų atlikti profesinis rengimas ir mokymas (PRM) bei pameistrystė; ragina Komisiją parengti Europos masto reikalingų įgūdžių prognozavimo priemonę, apimant

įgūdžius, kurių reikia augantiems sektoriams; mano, kad norint numatyti būsimus įgūdžių poreikius reikia visais lygmenimis aktyviai įtraukti visus suinteresuotuosius darbo rinkos subjektus;

52. primygtinai ragina Komisiją nustatyti visus tinkamus mechanizmus, kuriais būtų užtikrintas didesnis jaunimo judumas, įskaitant pameistrystę; ragina valstybes nares remti pameistrystę ir visapusiškai naudoti pameistrystei skirtas programas „Erasmus+“ lėšas, kad būtų užtikrinta tokio pobūdžio mokymo kokybė ir patrauklumas; ragina geriau įgyvendinti EURES reglamentą; pabrėžia, kad geresnis viešojo administravimo institucijų ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimas vietos lygmeniu ir geresnė įvairių lygmenų valdžios institucijų sąveika padėtų padidinti programų aprėptį ir poveikį;
53. mano, kad galimybė gauti išsilavinimą ir jo kokybė turėtų būti pagerinta; primena, kad valstybės narės privalo užtikrinti galimybę už prieinamą kainą gauti kokybiškas švietimo ir mokymo paslaugas, nepaisant darbo rinkos poreikių ES; atkreipia dėmesį į tai, kad daugelyje valstybių narių būtinos didesnės pastangos lavinant darbo jėgą, įskaitant suaugusiųjų švietimo ir profesinio mokymo galimybes; ypač pabrėžia mokymosi visą gyvenimą svarbą, be kita ko, moterims, nes jis suteikia galimybę persikvalifikuoti nuolat kintančioje darbo rinkoje; ragina toliau tikslingai skatinti mergaites rinktis gamtos mokslų, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykus, kad būtų kovojama su esamais stereotipais švietimo srityje ir mažinami ilgalaikiai vyrų ir moterų užimtumo, darbo užmokesčio ir pensijos išmokų skirtumai;
54. pabrėžia, kad į žmones reikia investuoti kuo anksčiau, kad būtų mažinama nelygybė ir skatinama socialinė įtrauktis jauname amžiuje; todėl ragina užtikrinti visiems vaikams visose valstybėse narėse galimybę gauti kokybiškas, įtraukias ir įperkamas ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros paslaugas; be to, pabrėžia, kad nuo ankstyvojo mokyklinio amžiaus reikia kovoti su stereotipais skatinant lyčių lygybę visais švietimo sistemos lygmenimis; ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai įgyvendinti rekomendaciją dėl investicijų į vaikus ir įdėmiai stebėti jos įgyvendinimo pažangą; ragina Komisiją ir valstybes nares parengti ir pradėti taikyti tokias iniciatyvas kaip vaiko garantijų iniciatyva ir taikant esamas skurdo mažinimo politikos priemones pagrindinį dėmesį skirti vaikams;
55. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl dirbtinio intelekto raidos darbo rinka ateityje iš esmės pasikeis; ragina valstybes nares ir Komisiją, įtraukiant socialinius partnerius, sukurti parengiamojo, pirminio ir tęstinio mokymo priemones ir bendradarbiavimo iniciatyvas, kuriomis būtų ugdomi šios srities įgūdžiai;
56. ragina šiuo tikslu ir taip pat siekiant padėti užtikrinti profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą, konsultuojantis su socialiniais partneriais, išnagrinėti galimybes taikyti darbo lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros, įskaitant nuotolinį darbą ir lankstų darbo grafiką, mechanizmus;
57. pabrėžia, kad svarbu investuoti į žmogiškąjį kapitalą, kuris yra vystymosi, konkurencingumo ir augimo veiksnys;
58. pabrėžia, kad geresnė profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra ir didesnė lyčių lygybė yra būtinos siekiant didinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje; pabrėžia, kad,

siekiant užtikrinti ekonominę moterų įgalėjimą, svarbiausia pertvarkyti ir pritaikyti darbo rinką ir socialinės apsaugos sistemas taip, kad būtų atsižvelgiama į moterų gyvenimo etapus;

59. palankiai vertina pasiūlymą dėl direktyvos dėl profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros kaip teigiamą pirmą žingsnį siekiant užtikrinti vyrų ir moterų, kurie prižiūri savo vaikus ir kitus priklausomus asmenis, profesinio ir asmeninio gyvenimo suderinimą ir didinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje; tačiau apgailestauja, kad nepadaryta pažangos dėl motinystės atostogų; primygtinai nurodo, jog siekiant šių tikslų svarbu užtikrinti tinkamą atlygį bei didelį socialinį saugumą ir apsaugą;
60. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti pertvarką skatinančią politiką ir investuoti į sąmoningumo didinimo kampanijas, kad būtų įveikti lyčių stereotipai ir skatinamas tolygesnis priežiūros ir namų ūkio pareigų pasidalijimas, be kita ko, atkreipiant dėmesį į vyrų teisę ir poreikį prisiimti priežiūros pareigas, bet nepatirti dėl to paniekos ar nuostolių;
61. ragina valstybes nares taikyti aktyvią politiką ir skirti atitinkamas investicijas, kuriomis būtų siekiama padėti su šeima ir priežiūra susijusioms atostogomis pasinaudojusioms moterims ir vyrams patekti ar grįžti į darbo rinką, joje likti ir judėti į priekį, užtikrinant tvarų ir kokybišką užimtumą, vadovaujantis Europos socialinės chartijos 27 straipsniu; ypač pabrėžia, kad reikia užtikrinti: galimybę grįžti į tas pačias, lygiavertes arba panašias pareigas, apsaugą nuo atleidimo ir mažiau palankaus požiūrio dėl nėštumo, teisę prašyti atostogų dėl šeiminių priežasčių ir jų eiti, taip pat užtikrinti apsaugos laikotarpį, per kurį į darbą grįžę asmenys galėtų vėl prisitaikyti prie darbo; pakartoja, kad taip pat turėtų būti užtikrinti darbo laiko ir (arba) tvarkos pokyčiai grįžtantiems asmenims (įskaitant reikalavimą darbdaviui pagrįsti atsisakymą tai padaryti) ir mokymo laikotarpiai;
62. ragina valstybes nares didinti apsaugą nuo diskriminacijos ir neteisėto atleidimo, susijusių su asmens profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares pasiūlyti politikos priemonių, kuriomis būtų gerinamas kovos su diskriminacija priemonių taikymas darbo vietoje, be kita ko, informavimo kampanijomis būtų didinamas informuotumas apie įstatymuose nustatytas teises į vienodą požiūrį, įrodinėjimo pareiga būtų perkeliama atsakovui, o nacionalinės lygybės įstaigos būtų įgaliotos savo iniciatyva atlikti oficialius tyrimus lygybės klausimais ir padėti galimoms diskriminacijos aukoms;
63. pabrėžia, kad, kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi, ilgalaikių bedarbių integracija pasitelkiant individualiai pritaikytas priemones yra pagrindinis veiksnys, kuris galiausiai padės padidinti nacionalinių socialinės apsaugos sistemų tvarumą; mano, kad tokia integracija būtina atsižvelgiant į šių piliečių socialinę padėtį ir poreikius pakankamų pajamų, tinkamo būsto, viešojo transporto, sveikatos priežiūros ir vaikų priežiūros paslaugų atžvilgiu; pabrėžia, kad reikia Europos lygmeniu geriau stebėti nacionaliniu lygmeniu įgyvendinamą politiką;
64. pabrėžia, kad svarbu suvokti naujas užimtumo ir darbo formas ir rinkti palyginamus šios srities duomenis, siekiant padidinti darbo rinkos teisės aktų veiksmingumą ir galiausiai padidinti užimtumą ir tvarų augimą;

65. ragina parengti integruotą kovos su skurdu strategiją, kad būtų pasiektas strategijos „Europa 2020“ skurdo sumažinimo tikslas; pabrėžia valstybių narių minimalių pajamų sistemų vaidmenį siekiant sumažinti skurdą, visų pirma tada, kai jos derinamos su socialinės įtraukties priemonėmis, kuriose dalyvauja paramos gavėjai; prašo valstybių narių siekti palaipsniui sukurti minimalių pajamų sistemas, kurios būtų ne tik pakankamos, bet ir užtikrintų pakankamą aprėptį ir naudojimą; mano, kad pakankamos minimalios pajamos yra pajamos, kurios būtinos norint oriai gyventi ir visapusiškai dalyvauti visuomenės veikloje visą gyvenimą; nurodo, jog tam, kad pajamos būtų pakankamos, jos turi viršyti skurdo ribą, kad galėtų patenkinti pagrindinius žmonių poreikius, įskaitant nepiniginius aspektus, pavyzdžiui, švietimo ir mokymosi visą gyvenimą, tinkamo būsto, kokybiškų sveikatos priežiūros paslaugų, socialinės veiklos arba pilietinio dalyvavimo galimybes;
66. ragina, kad nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijos veiksmingiau, tikslingiau ir atidžiau prižiūradamos naudotų Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondų) lėšas, kad būtų skatinamos investicijos į kokybiškas socialines, sveikatos priežiūros, švietimo ir užimtumo paslaugas ir būtų kovojama su energijos nepriteklumi, didėjančiomis pragyvenimo išlaidomis, socialine atskirtimi, prastomis būsto sąlygomis ir nepakankama būsto fondo kokybe;
67. ragina Komisiją padėti valstybėms narėms nustatyti konkrečias investicijų programas savo regionams, kuriuose nedarbo, jaunimo nedarbo ir ilgalaikio nedarbo lygis didesnis nei 30 %;
68. ragina Komisiją kitą pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimą skirti socialinėms investicijoms į sektorius, kuriuose esama tvirtų įrodymų, leidžiančių teigti, kad šiomis investicijomis skatinama socialinė ir ekonominė grąža (pavyzdžiui, ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros, pradinio ir vidurinio ugdymo, mokymo ir aktyvios darbo rinkos politikos, įperkamo ir socialinio būsto bei sveikatos priežiūros sektoriuose);
69. ragina parengti darbotvarę, kurioje Parlamento pozicijai būtų teikiama didesnė svarba ir į ją būtų atsižvelgta prieš priimant sprendimą; ragina sustiprinti EPSCO tarybos vaidmenį Europos semestre;
70. ragina dėti daugiau bendrų pastangų siekiant pagerinti migrantų ir migrantų kilmės asmenų integraciją į darbo rinką;

Regioninė politika

71. teigiamai vertina tai, kad sanglaudos politikos finansavimas 2014–2020 m. laikotarpiui einamosiomis kainomis sudaro 454 mlrd. EUR; vis dėlto pabrėžia, kad ES sanglaudos politika yra ne tik priemonė, bet ir ilgalaikė struktūrinė politika, kuria siekiama mažinti regionų vystymosi nelygybę ir skatinti investicijas, užimtumą, konkurencingumą, tvarų vystymąsi ir ekonomikos augimą, be to, tai svarbiausia ir visapusiškiausia politikos priemonė ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai visose valstybėse narėse stiprinti, vienodai traktuojant euro zonos ir ne euro zonos valstybes nares; primena, kad ES biudžetas yra 50 kartų mažesnis už visas 28 ES valstybių narių valdžios sektoriaus išlaidas ir sudaro apie 1 % 28 ES valstybių narių BVP; todėl pabrėžia, kad turėtų būti užtikrinta sinergija tarp ES ir valstybių narių biudžetų, politikos prioritetų, veiksmų ir projektų, kuriais siekiama įgyvendinti ES tikslus, sykiu užtikrinant ekonominių ir

socialinių aspektų pusiausvyrą ES politikos sistemoje; atkreipia dėmesį į tai, kad su Europos struktūriniais ir investicijų fondais susiję bendro finansavimo reikalavimai yra svarbi priemonė siekiant užtikrinti sinergiją; laikosi nuomonės, kad turėtų būti išsaugotas ES biudžeto vientisumas; palankiai vertina dabartiniu programavimo laikotarpiu nustatytas priemones, kuriomis siekiama geriau suderinti sanglaudos politiką su pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija „Europa 2020“;

o

o o

72. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir nacionaliniams parlamentams ir Europos Centriniam Bankui.

AIŠKINAMOJI DALIS

Įvadas

Europos Sąjungos ekonomika yra didžiausia ekonomika pasaulyje. Ji sudaro 50 proc. pasaulio bendro vidaus produkto (BVP). Pasiekėme reikšmingų rezultatų sukurdami didžiausią pasaulyje bendrąją rinką, kurioje mūsų 500 mln. piliečių gali laisvai dirbti, keliauti ir investuoti.

Tačiau šis gražus vaizdas niukiasi. Europos Sąjungoje prasidėjo stagnacijos laikotarpis. Našumo augimas yra beveik lygus nuliui. Dėl struktūrinių reformų trūkumo ir dabartinės didelės skolos naštos valstybės narės pateko į nepakankamo našumo padėtį. 2015 m. ES BVP vos siekė 2008 m. lygį. ES BVP vienam gyventojui buvo 26 200 EUR 2007 m. ir 26 900 EUR 2016 m. Nuo 2007 m. jis padidėjo tik 700 eurai.

Tai ne tik kenkia Europos, kaip pasaulyje pirmaujančios ekonomikos, pozicijai, bet ir kelia žmonių nesantaiką. Socialinės gerovės sanglauda gali būti pasiekta tik užtikrinus augimo sanglaudą. Tam daugelyje valstybių narių reikalingos struktūrinės reformos.

Jeigu būtų įgyvendintos rinkos konkurencijos, mokesčių ir viešųjų išlaidų mažinimo reformos, Europoje būtų pasiekta teigiamų augimo ir gerovės rezultatų. Tai padėtų užtikrinti darbo vietas, reikalingas siekiant kovoti su nedarbu, ir sudarytų pasiūlą, kuri padėtų sukurti naujų galimybių. Didesnė konvergencija reformų srityje padėtų pasiekti mums reikalingą didesnę socialinę sanglaudą. Reformų darbotvarkę reikia parengti tiek laikantis bendro požiūrio, tiek taikant konkrečioms šalims pritaikytas priemones.

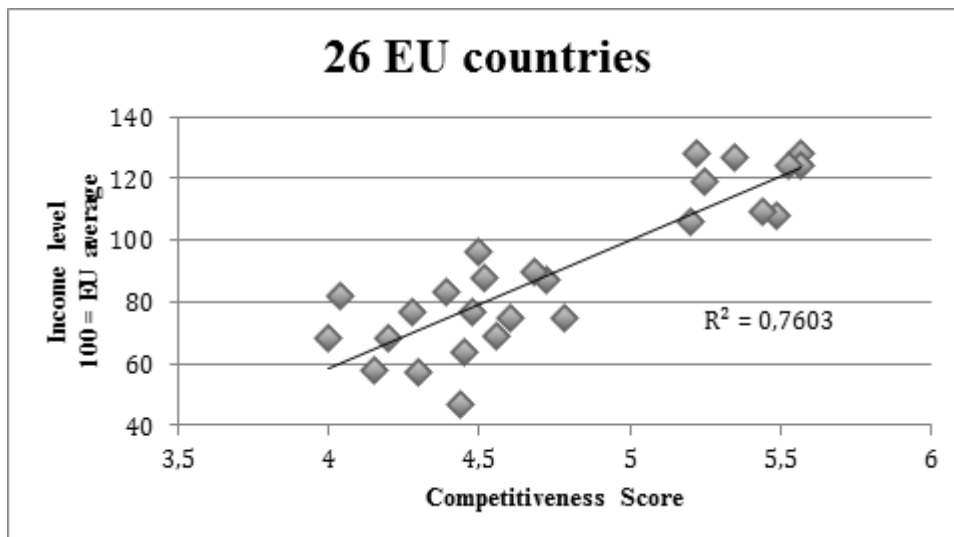
Pranešėjas suskirstė pranešimą į penkias dalis: pirmoji dalis yra valstybių narių ekonominės padėties ir reformų poreikio apžvalga; antroje dalyje aptariamos struktūrinių reformų sritys, trečiojoje dalyje aptariamas investicijų poreikis siekiant ekonomikos pakilimo; ketvirtoji pranešimo dalis yra susijusi su fiskaline realybe, penktoji ir paskutinė dalis yra skirta konkrečioms šalims skiriamoms rekomendacijoms ir suderintų bei koordinuotų reformų poreikiui įgyvendinant konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas.

Ekonomikos augimas ir socialinė sanglauda

Teisūs tie, kurie teigia, kad ekonomikos augimas Europos Sąjungoje yra pasiskirstęs nevienodai. Tačiau augimas nėra pasiskirstęs, kaip tai galima būti suprasti iš tokios formuluotės; šis netolygumas yra valstybių narių ekonomikos struktūrinių skirtumų atspindys. Šalys, kurios siekiamos didesnio konkurencingumo įgyvendino reformas, pasiekė aukštesnį ekonomikos augimo lygį ir užtikrino tvirtesnę darbo vietų kūrimą, todėl jose yra aukštesnis gyvenimo lygis ir mažesnis nedarbo lygis, o atsilieka tos šalys, kurios struktūrinių reformų neįvykdė.

Valstybėse narėse yra tvirtas ryšys tarp konkurencingumo ir pajamų lygio. Toliau pateiktame grafike 26 šalys yra suskirstytos pagal jų Pasaulio ekonomikos forumo (PEF) bendrąjį konkurencingumo indeksą (BKI) ir jų BVP vienam gyventojui¹. Kuo šalis konkurencingesnė, tuo jos pajamų lygis aukštesnis.

¹ Dėl BVP vienam gyventojui, palyginti su BNP vienam gyventojui, neįtraukta Airija (dėl bendrovių pelno, kuris nėra susijęs su produkcija šalyje) ir Liuksemburgas (dėl didelės dalies reguliariai į darbą Liuksemburge važinėjančių darbuotojų iš kitų šalių).

Šaltinis: Eurostatas ir Pasaulio Ekonomikos Forumas. Pajamų lygis: BVP vienam gyventojui, PPP.

Pati konkurencingiausia ekonomika

2000 m. kovo mėn. Lisabonoje susitikusi Europos Vadovų Taryba, valstybių ir vyriausybių vadovai, iškilmingai pasižadėjo per dešimties metų laikotarpį užtikrinti, kad ES taptų pačia dinamiškiausia ir konkurencingiausia žinių ekonomika pasaulyje, pajėgia darniai ekonomiškai augti, sukurti daugiau ir geresnių darbo vietų bei didesnę socialinę sanglaudą.

Nuo tada vykdyti priešingi veiksmai. 2016–2017 m. ES vidurkis sumažėjo ir jį BKI eilėje užima 34 vietą, t. y. pajudėjo žemyn nuo 2001–2002 m. užimtos 28 vietos. Svarbu pabrėžti, kad konkurencingumas nėra labiausiai susijęs su darbo sąnaudomis. Pačios konkurencingiausios ES šalys yra tos, kurių darbo užmokesčio lygiai yra didžiausi, o ne atvirkščiai.

Esama įvairių raginimų didinti Europos socialinę sanglaudą, vienas iš pavyzdžių – Komisijos pasiūlymas dėl Europos socialinių teisių ramsčio. Apsaugos tinklams ir socialinės apsaugos sistemoms reikia išteklių, sukurtų ekonomikos augimo, kuris yra struktūrinių reformų siekiant didesnio konkurencingumo rezultatas. Taigi siekiant tvirtesnės socialinės sanglaudos reikalinga geresnė sanglauda konkurencingumo srityje. Vis dėlto 2001–2002 m. padidėjo valstybių narių konkurencingumo skirtumai. Taigi svarbiausias žingsnis siekiant didesnės socialinės sanglaudos Europoje yra struktūrinės ekonominės reformos konvergencija, kuri padėtų pasiekti aukštyrą kylančią konkurencingumo konvergenciją.

Vokietija yra didžiausia Sąjungos ekonomika ir po „Brexit“ ji dar labiau dominuos. Taip buvo ne visada. 2000-ųjų metų pirmo dešimtmečio pradžioje Vokietija buvo vadinama „Europos ligone“ ir jos nedarbo lygis buvo aukštas. Nuo tada Vokietija įvykdė rimtas struktūrines reformas ir nuo 2001–2002 m. BKI reitinge pakilo dvylika vietų aukščiau. Iš Vokietijos sėkmės istorijos galima pasimokyti svarbių dalykų. ES turi iškelti savo potencialaus augimo tikslą. Vienintelis būdas tai padaryti – įgyvendinti struktūrines reformas.

Pagrindinės struktūrinės reformos

Siekiant gražinti Europą į teisingą kelią turi būti įgyvendinamos struktūrinės reformos. Tai yra gyvybiškai svarbu užtikrinant mūsų ateities konkurencingumą, mūsų gebėjimą kurti darbo vietas ir, reikia nepamiršti, kuriant geresnes socialines garantijas turinčią Europą.

2015 m. ES vidutinės viešosios išlaidos siekė 47 proc. BVP. Vis dėlto 9 valstybėse narėse viešosios išlaidos siekė 35–42 proc. BVP. Kai kurios valstybės narės turi riboti viešąsias išlaidas reformuodamos pensijų sistemas, mažinti administracinius ir pernelyg didelius socialinius mokėjimus, kad būtų padidintas konkurencingumas. Geriausia praktinė sistema būtų naudinga visoms valstybėms narėms ir visai Sąjungai.

Viešąsias išlaidas turime mažinti ne tik siekdami pagerinti konkurencingumą, bet ir siekdami pagerinti savo biudžetų tvarumą ir patikimumą. 2015 m. ES viešoji skola siekė 87 proc. BVP. Tai Europą darys pažeidžiamą ateityje, o ateities kartoms bus uždedami sunkūs įsipareigojimai, be to, ši skola yra pernelyg didelių išlaidų rezultatas.

Išvada

Europos semestras yra tinkamas siekiant įvertinti mūsų ekonomikos tvirtumą. Siekiant sustiprinti visą Sąjungą reikalingos struktūrinės reformos. Tam reikalingas ir bendras požiūris ir konkrečioms šalims pritaikytas požiūris. Dedant visas mūsų pastangas siekiant sukurti geresnių socialinių garantijų Europą, labiausiai socialinė strategija yra padėti pagrindus augimui ir su juo – socialiniam augimui. Tai nėra tik konkreti galimybė sukurti tvirtą ateities Europą, bet to reikia, kad nebūtume silpni.

Europos lygmeniu reikia sukurti dinamišką skaitmeninę rinką. Plėsti paslaugų rinką. Įgyvendinti energetikos sąjungą su atviromis rinkomis. Užtikrinti mokslinius tyrimus ir mokslą siekiant pranašumo ir sudaryti sąlygas Europos mokslinių tyrimų ir mokslo erdvei. Nacionaliniu lygmeniu sumažinti mokesčių našta ir darbo jėgos bei investicijų apmokestinimą. Reformuoti darbo rinką siekiant sudaryti sąlygas kurti naujas darbo vietas ir į jas įdarbinti naujus žmones. Užtikrinti didesnę konkurenciją siekiant atverti galimybes naujiems startuoliams, sudaryti galimybes gausėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios pirmautų nacionaliniu ir pasaulio mastu.

Turėtumėm sugebėti pasiekti bent jau 3 proc. augimą ir turėtumėm įgyvendinti visiems mums to siekiant reikalingas reformas, atsižvelgiant į Stabilumo ir augimo paktą ir nesudarant disbalanso. Todėl mums reikia nustatyti plataus užmojo tikslus dėl ekonomikos augimo ir aukštesnių reformų standartų siekiant padidinti mūsų šalių ekonomikų potencialaus augimo lygį. Šitaip galime užsitikrinti pirmaujančią ekonominę ir politinę poziciją ir savo piliečiams suteikti kuo geresnes galimybes.

28.9.2017

UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ(*)

pateikta Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui

dėl euro zonos ekonominės politikos
(2017/2114(INI))

Nuomonės referentė: Yana Toom

(*) Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnis

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingą Ekonomikos ir pinigų politikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi 2016 m. užimtumo lygis euro zonoje išaugo 1,4 %; kadangi 2017 m. kovo mėn. nedarbo lygis buvo 9,5 %, t. y. sumažėjo, palyginti su 10,2 % 2016 m. kovo mėn.; kadangi nepaisant naujausios teigiamos raidos nedarbo lygis negrįžo prie iki krizės buvusio lygio;
- B. kadangi 2016 m. užimtumo lygis 28 ES valstybėse narėse išaugo 1,2 %, o pirmąjį 2017 m. ketvirtį dirbo 234,2 mln. žmonių (daugiau nei kada nors anksčiau)¹; kadangi vis dėlto didelis augant ekonomikai sukurtų darbo vietų skaičius neatspindi tam tikrų problemų, pvz., ankstesnio lygio nepasiekusio dirbtų valandų skaičiaus ir nedidelio našumo augimo; kadangi, jei šie veiksniai išliks, jie gali daryti papildomą neigiamą poveikį ilgalaikio ekonomikos augimo aspektams ir socialinei sanglaudai ES²;
- C. kadangi moterų užimtumo lygis paprastai yra mažesnis nei vyrų: 20–64 m. amžiaus vyrų užimtumo lygis 28 ES valstybėse narėse 2015 m. buvo 75,9 %, palyginti su moterų užimtumo lygiu, kuris buvo 64,3 %;
- D. kadangi 2017 m. kovo mėn. jaunimo nedarbo lygis euro zonoje buvo 19,4 %, palyginti su 21,3 % 2016 m. kovo mėn.; kadangi jaunimo nedarbas tebėra nepriimtinais didelis; kadangi 2015 m. nedirbančių ir nesimokančių jaunuolių (NEET) dalis tebebuvo didelė ir sudarė 14,8 % 15–29 m. amžiaus asmenų, t. y. 14 mln. žmonių; kadangi apskaičiuota, kad nedirbantis ir nesimokantis jaunimas Sąjungai kainuoja 153 mlrd. EUR (1,21 % BVP) per

¹ „Užimtumas ir socialinė raida Europoje“, 2017 m. metinė apžvalga, p. 11.

² Ten pat, p. 46.

metus – šią sumą sudaro pašalpos ir negautos pajamos bei mokesčiai¹, o visos numatytosios Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo euro zonoje išlaidos sudarytų 21 mlrd. EUR per metus arba 0,22 % BVP; kadangi šiuo metu Jaunimo užimtumo iniciatyvai skirta 1 mlrd. EUR suma, su kuria drauge 2017–2020 m. laikotarpiu turi būti skirta 1 mlrd. EUR suma iš Europos socialinio fondo;

- E. kadangi, nors ilgalaikio nedarbo lygis ES 28 sumažėjo nuo 5 % 2014 m. iki 4 % 2016 m., bet jis vis dar kelia susirūpinimą, nes sudaro beveik pusę viso nedarbo lygio; labai susirūpinęs pažymi, kad itin ilgalaikio nedarbo lygis (2,5 % 2016 m.) vis dar 1 % viršija 2008 m. lygį; kadangi vis dar esama didelių valstybių narių skirtumų;
- F. kadangi daugelyje valstybių narių toliau mažėja darbingo amžiaus gyventojų skaičius ir darbo jėga (visų pirma dėl mažo gimstamumo); kadangi moterų įsidarbinamumas ir dabartinis migrantų, pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų atvykimas yra galimybės valstybėms narėms spręsti šį klausimą ir stiprinti ES darbo jėgą;
- G. kadangi vienas iš penkių strategijos „Europa 2020“ tikslų yra bent dvidešimčia milijonų sumažinti žmonių, kurie patiria skurdą ir socialinę atskirtį arba kuriems jie gresia, skaičių; kadangi skurdo mažėja – 2015 m. 4,8 mln. mažiau asmenų, palyginti su 2012 m., grėsė skurdas ir socialinė atskirtis; kadangi šis 2015 m. skaičius vis dar yra 1,6 mln. didesnis nei 2008 m. skaičius; kadangi 2012 m. Europos Sąjungoje 32,2 mln. neįgaliųjų grėsė skurdas ir socialinė atskirtis; kadangi 2013 m. 28 ES valstybėse narėse 26,5 mln. vaikų grėsė skurdas arba socialinė atskirtis; kadangi skurdo ar socialinės atskirties rizikos lygis vis dar nepriimtinais aukštas – 23,7 % ir kai kuriose valstybėse narėse šie skaičiai ir toliau yra itin dideli; be to, kadangi energijos nepriteklis tebėra toks didelis, kad jį patiriantys 11 % ES gyventojų patenka į uždara ekonominių sunkumų ratą;
- H. kadangi augimas daugumoje valstybių narių tebėra menkas, ES ekonomikos augimo tempas 2016 m. sumažėjo iki 2 % ir nebekito (nors numatomas pasaulinės ekonomikos (išskyrus ES) augimas, palyginti su 3,2 % 2016 m., priešingai, turėtų padidėti ir šiais metais pasiekti 3,7 % , o 2018 m. – 3,9 %), nepaisant teigiamų laikinų aspektų, pavyzdžiui, žemų naftos kainų, žemų palūkanų už paskolas ir netradicinių pinigų politikos priemonių, tai rodo, kad ES gali padaryti daugiau skatindama spartesnę ekonominę ir socialinę atsigavimą, kad vidutinės trukmės laikotarpiu būtų užtikrintas didesnis jo tvarumas;
- I. kadangi, kaip teigia Komisija², siekiant didinti konvergenciją valstybių viduje ir ES, itin svarbu užtikrinti labiau integracinį, tvirtą ir tvarų augimą;
- J. kadangi darbo rinkos sąlygos ir veiklos rezultatai rodo, jog esama esminių valstybių narių skirtumų, nors jie ir mažėja;
- K. kadangi euro zonos ekonominė politika taip pat stipriai veikia kitų valstybių narių ekonomiką;

¹ Eurofound ataskaita dėl jaunimo nedarbo.

² 2017 m. gegužės 22 d. Komisijos pranešimas spaudai „2017 m. Europos semestro pavasario dokumentų rinkinys. Konkretioms šalims skirtos Komisijos rekomendacijos“.

- L. kadangi mokesčių slėpimas ir korupcija, kurie vis dažniau tampa tarpvalstybinėmis problemomis, veikia visas valstybes nares ir daro neigiamą įtaką ES ekonominės veiklos rodikliams, teisės viršenybei ir demokratinių institucijų patikimumui;
- M. kadangi vykstant skaitmeninei darbo rinkos revoliucijai vis labiau plinta naujos užimtumo ir darbo formos;
- N. kadangi tiek privačiojo, tiek viešojo sektoriaus investicijos yra viena iš pagrindinių priemonių siekiant padidinti sanglaudą ir realų ekonomikos augimą, našumą ir konkurencingumą pasauliniu lygmeniu;
1. mano, kad norint užtikrinti Europos semestro proceso ekonominių ir socialinių aspektų pusiausvyrą ir skatinti socialiniu ir ekonominiu požiūriais subalansuotas struktūrines reformas, kuriomis mažinama nelygybė ir skatinama kurti deramo darbo vietas, kurios užtikrintų kokybišką užimtumą, tvarus ekonomikos augimas ir socialinės investicijos, reikia nuolatinių pastangų; pritaria tam, kad vykstant Europos semestru būtu naudojama socialinių rodiklių suvestinė; ragina konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose daugiau dėmesio skirti struktūriniam disbalansui darbo rinkoje;
 2. dar kartą ragina nustatyti, kad trys nauji pagrindiniai užimtumo rodikliai turėtų tokią pačią reikšmę kaip esami ekonominiai rodikliai, taip užtikrinant, kad būtų geriau įvertintas vidaus disbalansas ir didinamas struktūrinių reformų veiksmingumas; siūlo rengiant konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas pradėti taikyti ne baudžiamojo pobūdžio socialinio disbalanso procedūrą, kad būtų užkertamas kelias socialinių standartų mažinimo lenktynėms, remiantis veiksmingu socialinių ir užimtumo rodiklių naudojimu vykdant makroekonominę priežiūrą; pažymi, kad maždaug dešimtyje valstybių narių padidėjo nelygybė ir kad ji yra viena iš pagrindinių socialinių ir ekonominių problemų ES¹;
 3. pabrėžia, kad socialiniu ir ekonominiu požiūriu atsakingos reformos turi būti grindžiamos solidarumu, integracija ir socialiniu teisingumu; pabrėžia, kad vykdant reformas taip pat turėtų būti atsižvelgiama į nuolatinę paramą socialiniam ir ekonomikos atsigavimui, kuriamos kokybiškos darbo vietos, skatinama socialinė ir teritorinė sanglauda, apsaugomos pažeidžiamos grupės ir gerinamas visų piliečių gyvenimo lygis;
 4. mano, kad Europos semestro procesas turi padėti atremti ne tik esamus, bet ir atsirandančius socialinius iššūkius siekiant užtikrinti, kad ekonomika būtų veiksmingesnė, o Europos Sąjunga – darnesnė socialiniu požiūriu; šiuo klausimu mano, kad reikia įvertinti ES politikos socialinį poveikį;
 5. ragina Komisiją užtikrinti tinkamą kovos su jaunimo nedarbu (kurio lygis ES išlieka nepriimtinais aukštas) finansavimą ir tęsti Jaunimo užimtumo iniciatyvą pasibaigus dabartinei daugiametei finansinei programai (DFP) kartu gerinant jos veikimą ir įgyvendinimą ir atsižvelgiant į naujausias Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos dėl jaunimo užimtumo ir naudojimosi Jaunimo užimtumo iniciatyva išvadas; ragina valstybes nares įgyvendinti Europos Audito Rūmų rekomendacijas ir užtikrinti, kad Jaunimo garantijų iniciatyva būtų visapusiškai prieinama; apgailestauja dėl to, kad biudžeto lėšos, numatytos Europos socialiniam fondui, įskaitant Jaunimo užimtumo

¹ „Užimtumas ir socialinė raida Europoje“, 2017 m. metinė apžvalga, p. 47.

iniciatyvą, buvo skirtos Europos solidarumo korpusui, kuris turėtų būti finansuojamas visomis pagal esamą DFP reglamentą turimomis finansinėmis priemonėmis; pabrėžia, kad reikia atlikti kokybinį ir kiekybinį sukurtų darbo vietų vertinimą; pabrėžia, kad ES finansavimas neturėtų būti naudojamas siekiant pakeisti nacionalines socialinės paramos išmokas;

6. pabrėžia, kad Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimas turėtų būti sustiprintas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, ir akcentuoja, kokia ji svarbi pereinant iš švietimo sistemos į darbo rinką; pažymi, kad ypatingą dėmesį reikia skirti jaunoms moterims ir mergaitėms, kurioms galėtų kilti su lytimi susijusių kliūčių, trukdančių gauti geros kokybės pasiūlymus dėl darbo, tęstinio švietimo, pameistrystės ar stažuotės; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad Jaunimo garantijų iniciatyva būtų prieinama jaunimui, patiriančiam daugialypę atskirtį ir ypač didelį skurdą;
7. primygtinai ragina valstybes nares įgyvendinti 2016 m. vasario 15 d. Tarybos rekomendacijoje pateiktus pasiūlymus dėl ilgalaikių bedarbių integracijos į darbo rinką¹;
8. mano, kad turėtų būti padidinta aktyvios ir darnios darbo rinkos politikos aprėptis, efektyvumas ir veiksmingumas, teikiant deramą ir pakankamą finansavimą, daugiausia dėmesio skiriant aplinkos, darbdavių, darbuotojų, sveikatos ir vartotojų apsaugai; mano, kad privaloma spręsti dirbančiųjų skurdo problemą; pabrėžia, kad svarbu didinti viešąsias investicijas ir stiprinti privačių subjektų dalyvavimą ekonominėje ir socialinėje plėtroje;
9. apgailestauja, kad Komisijos vertinimų ir rekomendacijų rinkinyje socialinei ekonomikai skirta nepakankamai dėmesio; pažymi, kad šiame sektoriuje veikia 2 milijonai įmonių, kuriose dirba daugiau kaip 14 milijonų žmonių ir kurios prisideda prie 2020 m. tikslų įgyvendinimo; ragina Komisiją ir valstybes nares labiau pripažinti socialinės ekonomikos įmonių svarbą ir atkreipti į ją dėmesį priimant Europos veiksmų planą, skirtą socialinei ekonomikai; mano, kad pripažinimo trūkumas turi neigiamos įtakos šių įmonių galimybei gauti finansavimą; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl Europos asociacijų, fondų ir savidraudos draugijų statuto;
10. primena, kad būtina remti ir stiprinti kolektyvines derybas ir darbuotojų poziciją darbo užmokesčio nustatymo sistemose, kurios itin svarbios siekiant užtikrinti aukšto lygio darbo sąlygas; pabrėžia, kad darbo teisė ir aukšti socialiniai standartai atlieka esminį vaidmenį rinkos ekonomikoje, nes jais remiamos pajamos ir skatinamos investicijos į pajėgumus; pabrėžia, kad ES teisės aktuose turi būti paisoma profesinių sąjungų teisių ir laisvių, laikomasi kolektyvinių sutarčių pagal valstybių narių praktiką ir vienodo požiūrio į užimtumą bei profesinę veiklą;
11. pažymi, jog Europos ekonomika nėra pakankamai atsigavusi, kad visi darbo ieškantys asmenys ir bedarbiai galėtų įsidarbinti; pabrėžia, kad, siekiant naudoti asmenims, didesnio socialinės apsaugos stabilumo ir paramos ekonomikai, svarbus ne tik darbo vietų kūrimas, be kita ko, viešosiomis investicijomis, bet ir nuo darbo rinkos labiausiai nutolusių asmenų integravimas taikant individualiai pritaikytas priemones;
12. ragina Komisiją remtis Europos Parlamento rezoliucija ir pateikti plataus užmojo pasiūlymų dėl tvirto Europos socialinių teisių ramsčio ir visapusiškai įgyvendinti Sutarčių

¹ OL C, 2016 12 20, p. 1.

socialinius tikslus siekiant pagerinti visų žmonių gyvenimo ir darbo sąlygas ir visiems suteikti geras galimybes;

13. ragina valstybes nares ir Komisiją dėti daug pastangų siekiant sumažinti administracinę našta ir verslo sektoriaus, ypač labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių, finansines sąnaudas ir panaikinti teisės aktus, dėl kurių atsiranda biurokratizmas, taip skatinant augimą ir užimtumą;
14. perspėja dėl mažėjančios darbo užmokesčio dalies ES, didėjančios darbo užmokesčio ir pajamų nelygybės ir augančio dirbančiųjų skurdo; primena, jog 1948 m. Jungtinių Tautų visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, kaip ir 1919 m. Tarptautinės darbo organizacijos konstitucijoje, pripažįstama, kad darbuotojai turi uždirbti pragyvenimą užtikrinantį darbo užmokestį, ir visose žmogaus teisių deklaracijose sutariama, kad uždarbio turi užtekti šeimai išlaikyti;
15. pabrėžia, kad iš uždarbio turi išgyventi darbuotojai ir jų šeimos nariai ir kad kiekvienas darbuotojas Europos Sąjungoje turėtų gauti darbo užmokestį, kuris ne tik patenkintų pagrindinius maisto, pastogės ir aprangos poreikius, bet ir kurio pakaktų sveikatos apsaugai, švietimui, transportui, laisvalaikiui ir šiek tiek santaupų, skirtų nenumatytiems atvejams, pavyzdžiui ligoms ar nelaimingiems atsitikimams; pabrėžia, kad tai yra deramas gyvenimo lygis, kurį darbuotojams ir jų šeimoms turėtų užtikrinti pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokestis ES;
16. prašo Komisijos atlikti tyrimą, kaip nustatyti, ką turi apimti pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokestis, ir kaip jį apskaičiuoti, kad būtų galima parengti orientacinę priemonę, kuria remtųsi socialiniai partneriai ir kuri padėtų keistis geriausios šios srities praktikos pavyzdžiais;
17. primena, kad deramas darbo užmokestis svarbus ne tik socialinei sanglaudai užtikrinti, bet ir siekiant išlaikyti stiprią ekonomiką bei našią darbo jėgą; ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti priemones, padedančias gerinti darbo kokybę ir mažinti darbo užmokesčio skirtumus;
18. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos lygmeniu reikia nuolat koordinuoti socialinės apsaugos sistemas, už kurias atsakingos valstybės narės; pabrėžia, kad besąlygiška pirmenybė turi būti teikiama socialinės apsaugos sistemų tvarumo ir teisingumo užtikrinimui, nes tai yra pagrindinis Europos socialinio modelio ramstis; pabrėžia, kad pakankamos tvarios pensijos yra visuotinė teisė; ragina valstybes nares užtikrinti pakankamas ir tvarias pensijas atsižvelgiant į nuolatinis demografinius pokyčius; pabrėžia, kad pensijų sistemos turėtų užtikrinti pakankamas pensines pajamas, viršijančias skurdo ribą, ir sudaryti galimybę pensininkams išlaikyti deramą gyvenimo lygį; mano, kad geriausias būdas užtikrinti tvarias, saugias ir pakankamas moterų ir vyrų pensijas – padidinti bendrą užimtumo lygį ir visoms amžiaus grupėms prieinamų kokybiškų darbo vietų skaičių ir pagerinti darbo ir užimtumo sąlygas; atkreipia dėmesį į tai, kad vyrų ir moterų pensijų skirtumai išlieka dideli ir turi neigiamų socialinių ir ekonominių pasekmių; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia moterų integracijos į darbo rinką ir kitų tinkamų priemonių, kuriomis siekiama kovoti su vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumais ir skurdu senatvėje, svarbą; mano, kad pensijų sistemos reformos ir visų pirma pensinis amžius taip pat turėtų atspindėti darbo rinkos tendencijas, gimstamumą, su sveikata ir gerove susijusias aplinkybes, darbo sąlygas ir ekonominės priklausomybės

santyki;

19. mano, kad vykdant šias reformas taip pat reikia atsižvelgti į milijonų Europos darbuotojų, ypač moterų, jaunimo ir savarankiškai dirbančių asmenų, kurie nukenčia dėl mažų garantijų darbo, priverstinio nedarbo laikotarpių ir darbo laiko sutrumpinimo, padėti;
20. ragina Komisiją ir toliau ypatingą dėmesį skirti vaikų priežiūros paslaugų tobulinimui ir lanksčiam darbo grafikui, vyresnio amžiaus vyrų ir moterų ir kitų priklausomų asmenų ilgalaikės priežiūros poreikiams;
21. apgailestauja, kad vyrų ir moterų darbo užmokestis ir pensijos vis dar skiriasi; ragina ES ir valstybes nares bendradarbiaujant su socialiniais partneriais ir lyčių lygybės organizacijomis nustatyti ir įgyvendinti vyrų ir moterų darbo užmokesčio ir pensijų skirtumo panaikinimo politiką; ragina valstybes nares reguliariai atlikti darbo užmokesčio apžvalgas, kurios papildytų šias pastangas;
22. atkreipia dėmesį į tai, kad nepakankamos ir netinkamai nukreiptos investicijos į įgūdžių ugdymą ir mokymąsi visą gyvenimą, ypač skaitmeninius įgūdžius ir programavimą bei kitus augančiuose sektoriuose, kaip antai žaliaji ekonomika, reikalingus įgūdžius, gali pakenkti Sąjungos konkurencingumui; ragina valstybes nares užtikrinti geresnį keitimąsi žiniomis, geriausia praktika ir bendradarbiavimą ES lygmeniu, kad būtų galima padėti skatinti įgūdžių ugdymą atnaujinant kvalifikacijas ir atitinkamas švietimo, mokymo programas ir planus; pabrėžia neformaliojo ir savaiminio mokymosi aplinkoje įgytų įgūdžių ir gebėjimų svarbą; todėl pabrėžia, kad svarbu sukurti žinių, įgytų mokantis neformaliai ir savaime, ypač vykdant savanorišką veiklą, patvirtinimo sistemą;
23. mano, kad siekiant spręsti įgūdžių pasiūlos ir paklausos neatitiktis ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo klausimus reikia gerinti įgūdžių pasiūlos ir paklausos atitiktį ir abipusį profesinių kvalifikacijų pripažinimą; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį šioje srityje galėtų atlikti profesinis rengimas ir mokymas (PRM) bei pameistrystė; ragina Komisiją parengti Europos masto reikalingų įgūdžių prognozavimo priemonę, apimančią įgūdžius, kurių reikia augantiems sektoriams; mano, kad norint numatyti būsimus įgūdžių poreikius reikia visais lygmenimis aktyviai įtraukti visus suinteresuotuosius darbo rinkos subjektus;
24. primygtinai ragina Komisiją nustatyti visus tinkamus mechanizmus, kuriais būtų užtikrintas didesnis jaunimo judumas, įskaitant pameistrystę; ragina valstybes nares remti pameistrystę ir visapusiškai naudoti pameistrystei skirtas programas „Erasmus+“ lėšas, kad būtų užtikrinta tokio pobūdžio mokymo kokybė ir patrauklumas; ragina geriau įgyvendinti EURES reglamentą; pabrėžia, kad geresnis viešojo administravimo institucijų ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimas vietos lygmeniu ir geresnė įvairių lygmenų valdžios institucijų sąveika padėtų padidinti programų aprėptį ir poveikį;
25. mano, kad galimybė gauti išsilavinimą ir jo kokybė turėtų būti pagerinta; primena, kad valstybės narės privalo užtikrinti galimybę už prieinamą kainą gauti kokybiškas švietimo ir mokymo paslaugas, nepaisant darbo rinkos poreikių ES; atkreipia dėmesį į tai, kad daugelyje valstybių narių būtinos didesnės pastangos lavinant darbo jėgą, įskaitant suaugusiųjų švietimo ir profesinio mokymo galimybes; ypač pabrėžia mokymosi visą gyvenimą svarbą, be kita ko, moterims, nes jis suteikia galimybę persikvalifikuoti nuolat kintančioje darbo rinkoje; ragina toliau tikslingai skatinti mergaites rinktis gamtos

mokslių, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykus, kad būtų kovojama su esamais stereotipais švietimo srityje ir mažinami ilgalaikiai vyrų ir moterų užimtumo, darbo užmokesčio ir pensijos išmokų skirtumai;

26. pabrėžia, kad į žmones reikia investuoti kuo anksčiau, kad būtų mažinama nelygybė ir skatinama socialinė įtrauktis jauname amžiuje; todėl ragina užtikrinti visiems vaikams visose valstybėse narėse galimybę gauti kokybiškas, įtraukias ir įperkamas ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros paslaugas; be to, pabrėžia, kad nuo ankstyvojo mokyklinio amžiaus reikia kovoti su stereotipais skatinant lyčių lygybę visais švietimo sistemos lygmenimis; ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai įgyvendinti rekomendaciją dėl investicijų į vaikus ir įdėmiai stebėti jos įgyvendinimo pažangą; ragina Komisiją ir valstybes nares parengti ir pradėti taikyti tokias iniciatyvas kaip vaiko garantijų iniciatyva ir taikant esamas skurdo mažinimo politikos priemones pagrindinį dėmesį skirti vaikams;
27. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl dirbtinio intelekto raidos darbo rinka ateityje iš esmės pasikeis; ragina valstybes nares ir Komisiją, įtraukiant socialinius partnerius, sukurti parengiamojo, pirminio ir tęstinio mokymo priemones ir bendradarbiavimo iniciatyvas, kuriomis būtų ugdomi šios srities įgūdžiai;
28. šiuo tikslu ir taip pat siekiant padėti derinti profesinį ir asmeninį gyvenimą ragina konsultuojantis su socialiniais partneriais išnagrinėti galimybes taikyti darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros skatinimo mechanizmus, įskaitant nuotolinį darbą ir lankstų darbo grafiką;
29. pabrėžia, kad svarbu investuoti į žmogiškąjį kapitalą, kuris yra plėtros, konkurencingumo ir augimo veiksnys;
30. pabrėžia, kad geresnė profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra ir didesnė lyčių lygybė yra būtinos siekiant didinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje; pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti ekonominę moterų įgalėjimą, svarbiausia pertvarkyti ir pritaikyti darbo rinką ir socialinės apsaugos sistemas taip, kad būtų atsižvelgiama į moterų gyvenimo etapus;
31. palankiai vertina pasiūlymą dėl direktyvos dėl profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros kaip teigiamą pirmą žingsnį siekiant užtikrinti vyrų ir moterų, kurie prižiūri savo vaikus ir kitus priklausomus asmenis, profesinio ir asmeninio gyvenimo suderinimą ir didinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje; tačiau apgailestauja, kad nepadaryta pažangos dėl motinystės atostogų; atkakliai tvirtina, jog siekiant šių tikslų svarbu užtikrinti tinkamą atlygį bei didelį socialinį saugumą ir apsaugą;
32. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti pertvarką skatinančią politiką ir investuoti į sąmoningumo didinimo kampanijas, kad būtų įveikti lyčių stereotipai ir skatinamas tolygesnis priežiūros ir namų ūkio pareigų pasidalijimas, be kita ko, atkreipiant dėmesį į vyrų teisę ir poreikį prisiimti priežiūros pareigas, bet nepatirti dėl to paniekos ar nuostolių;
33. ragina valstybes nares taikyti aktyvią politiką ir skirti atitinkamas investicijas, kuriomis būtų siekiama padėti su šeima ir priežiūra susijusioms atostogomis pasinaudojusioms moterims ir vyrams patekti ar grįžti į darbo rinką, joje likti ir judėti į priekį, užtikrinant tvarų ir kokybišką užimtumą, vadovaujantis Europos socialinės chartijos 27 straipsniu;

ypač pabrėžia, kad reikia užtikrinti: galimybę grįžti į tas pačias, lygiavertes arba panašias pareigas; apsaugą nuo atleidimo ir mažiau palankaus požiūrio dėl nėštumo; teisę prašyti atostogų dėl šeiminių priežasčių ir jų eiti; taip pat užtikrinti apsaugos laikotarpį, per kurį į darbą grįžęs asmenys galėtų vėl prisitaikyti prie darbo; pakartoja, kad taip pat turėtų būti užtikrinti darbo laiko ir (arba) tvarkos pokyčiai grįžtantiems asmenims (įskaitant reikalavimą darbdaviui pagrįsti atsisakymą tai padaryti) ir mokymo laikotarpiai;

34. ragina valstybes nares didinti apsaugą nuo diskriminacijos ir neteisėto atleidimo, susijusių su asmens profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares pasiūlyti politikos priemonių, kuriomis būtų gerinamas kovos su diskriminacija priemonių taikymas darbo vietoje, be kita ko, informavimo kampanijomis būtų didinamas informuotumas apie įstatymuose nustatytas teises į vienodą požiūrį, įrodinėjimo pareiga būtų perkeliama atsakovui, o nacionalinės lygybės įstaigos būtų įgaliotos savo iniciatyva atlikti oficialius tyrimus lygybės klausimais ir padėti galimoms diskriminacijos aukoms;
35. mano, kad skatinant moterų dalyvavimą darbo rinkoje būtų paskatintas BVP augimas; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti politiką ir didinti investicijas, kuriomis remiamas moterų įdarbinimas kokybiškose darbo vietose, ypač tuose sektoriuose ir pareigose, kuriuose moterų yra per mažai, pavyzdžiui, mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos, taip pat žaliosios ekonomikos sektoriuose ar vyresniosios vadovybės pareigose visuose sektoriuose;
36. pabrėžia, kad ilgalaikių bedarbių integracija pasitelkiant individualiai pritaikytas priemones yra pagrindinis veiksnys kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi, kuris galiausiai padės padidinti nacionalinių socialinės apsaugos sistemų tvarumą; mano, kad tokia integracija būtina atsižvelgiant į šių piliečių socialinę padėtį ir poreikius pakankamų pajamų, tinkamo būsto, viešojo transporto, sveikatos priežiūros ir vaikų priežiūros paslaugų atžvilgiu; pabrėžia, kad reikia Europos lygmeniu geriau stebėti nacionaliniu lygmeniu įgyvendinamą politiką;
37. pabrėžia, kad svarbu suvokti naujas užimtumo ir darbo formas ir rinkti palyginamus šios srities duomenis siekiant padidinti darbo rinkos teisės aktų veiksmingumą ir galiausiai padidinti užimtumą ir tvarų augimą;
38. ragina dėti bendras pastangas siekiant sumažinti lyčių nelygybę valstybėse narėse ir teikti nuolatinę paramą specialioms, vietos sąlygoms pritaikytiems planams ekonominės politikos priemonėmis sumažinti vyrų ir moterų užimtumo, darbo užmokesčio ir pensijų dydžio skirtumus;
39. ragina parengti integruotą kovos su skurdu strategiją, kad būtų pasiektas strategijos „Europa 2020“ skurdo sumažinimo tikslas; pabrėžia valstybių narių minimalių pajamų sistemų vaidmenį siekiant sumažinti skurdą, visų pirma tada, kai jos derinamos su socialinės įtraukties priemonėmis, kuriose dalyvauja paramos gavėjai; prašo valstybių narių siekti palaipsniui sukurti minimalių pajamų sistemas, kurios būtų ne tik pakankamos, bet ir užtikrintų pakankamą aprėptį ir naudojimą; mano, kad pakankamos minimalios pajamos yra pajamos, kurios būtinos norint oriai gyventi ir visapusiškai dalyvauti visuomenės veikloje visą gyvenimą; nurodo, jog tam, kad pajamos būtų pakankamos, jos turi viršyti skurdo ribą, kad galėtų patenkinti pagrindinius žmonių poreikius, įskaitant nepiniginius aspektus, pavyzdžiui, švietimo ir mokymosi visą

gyvenimą, tinkamo būsto, kokybiškų sveikatos priežiūros paslaugų, socialinės veiklos arba pilietinio dalyvavimo galimybes;

40. ragina, kad nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijos veiksmingiau, tikslingiau ir atidžiau prižiūradamos naudotų Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondai) lėšas, kad būtų skatinamos investicijos į kokybiškas socialines, sveikatos priežiūros, švietimo ir užimtumo paslaugas ir būtų kovojama su energijos nepriteklumi, didėjančiomis pragyvenimo išlaidomis, socialine atskirtimi, prastomis būsto sąlygomis ir nepakankama būsto fondo kokybe;
41. ragina Komisiją padėti valstybėms narėms nustatyti konkrečias investicijų programas savo regionams, kuriuose nedarbo, jaunimo nedarbo ir ilgalaikio nedarbo lygis didesnis nei 30 %;
42. apgailestauja, kad Komisija savo rekomendacijų rinkinyje neatsižvelgė į šio Parlamento prašymą daugiau taikyti SESV 349 straipsnį, būtent priimant specialias priemones, kuriomis būtų siekiama labiau integruoti atokiausius regionus į ES; pažymi, kad šie regionai pasižymi tik jiems būdingais ypatumais ir sunkumais ir kad nedarbo lygis juose viršija 30 %; pabrėžia būtinybę taikyti diferencijuotas priemones ir programas siekiant sumažinti asimetriją ir taip padidinti socialinę sanglaudą ES;
43. ragina Komisiją kitą pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimą skirti socialinėms investicijoms į sektorius, kuriuose esama tvirtų įrodymų, leidžiančių teigti, kad šiomis investicijomis skatinama socialinė ir ekonominė nauda (pavyzdžiui, ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros, pradinio ir vidurinio ugdymo, mokymo ir aktyvios darbo rinkos politikos, įperkamo ir socialinio būsto bei sveikatos priežiūros sektoriuose);
44. apgailestauja, kad plenariniame posėdyje priimta Parlamento pozicija turės mažai galimybių daryti įtaką aptariamoms konkrečioms šalims skirtoms rekomendacijoms; prašo parengti darbotvarkę, kurioje Parlamento pozicijai būtų teikiama didesnė svarba ir į ją būtų atsižvelgta prieš Tarybai priimant sprendimą; ragina sustiprinti EPSCO tarybos vaidmenį Europos semestre;
45. ragina dėti daugiau bendrų pastangų siekiant pagerinti migrantų ir migrantų kilmės asmenų integraciją į darbo rinką.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	28.9.2017
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 34 -: 10 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Guillaume Balas, Brando Benifei, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ādám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Kostadinka Kuneva, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Thomas Mann, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, Joāo Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Dennis Radtke, Robert Rochefort, Siōn Simon, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Źdanoka, Jana Źitņanskā
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Maria Arena, Georges Bach, Elmar Brok, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma L3pez Bermejo, Evelyn Regner, Sven Schulze, Jasenko Selimovic, Michaela Źojdrovā, Helga Stevens
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Klaus Buchner, Jens Nilsson, Gabriele PreuĖ, Jozo RadoĖ

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

34	+
ALDE	Martina Dlabajová, Marian Harkin, Jozo Radoš, Robert Rochefort, Jasenko Selimovic, Yana Toom
EPP	Georges Bach, Elmar Brok, Krzysztof Hetman, Danuta Jazłowiecka, Dieter-Lebrecht Koch, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Dennis Radtke, Sven Schulze, Michaela Šojdrová
S&D	Maria Arena, Guillaume Balas, Brando Benifei, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Gabriele Preuß, Evelyn Regner, Siôn Simon, Marita Ulvskog
Verts/ALE	Klaus Buchner, Tatjana Ždanoka

10	-
GUE/NGL	Kostadinka Kuneva, Paloma López Bermejo, João Pimenta Lopes
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Helga Stevens, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
ENF	Dominique Martin
NI	Lampros Fountoulis

Naudojami sutartiniai ženklai:

+ : balsavo „už“

- : prieš

0 : susilaikė

8.9.2017

NUOMONĖ REGIONINĖS PLĖTROS KOMITETO

pateikta Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui

dėl euro zonos ekonominės politikos
(2017/2114(INI))

Nuomonės referentas: Ramón Luis Valcárcel Siso

PASIŪLYMAI

Regioninės plėtros komitetas ragina atsakingą Ekonomikos ir pinigų politikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 174 straipsnį Sąjunga siekia skatinti darnią visos Sąjungos plėtrą ir mažinti regionų plėtros lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atsilikimą;
2. pabrėžia, jog tvirta euro zona yra būtina tam, kad Europa kaip visuma būtų stipri, ir kad bendra valiuta kaip ir sanglaudos politika yra ilgalaikis tikslas, siekiant užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą, taip pat didinti stabilumą, stiprinti saugumą ir suteikti geresnių galimybių; tačiau pabrėžia, jog euro zonoje neįmanoma pasiekti pažangos ir didelio ekonomikos augimo, reikalingo darbo vietų kūrimui ir vystymuisi, jei nededamos bendros pastangos įgyvendinti tinkamą ekonominės politikos priemonių derinį, kurį sudaro investicijos, struktūrinės reformos ir fiskalinis konsolidavimas visose valstybėse narėse tiek euro zonoje, tiek už jos ribų; pažymi, kad ekonominės politikos priemonės turėtų būti rengiamos atskirai kiekvienai valstybei narei, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės ypatumus, kaip tai daroma Europos semestro procese, vengiant vieno kurpalio politikos, taip pat geografinio ar kitokio diskriminavimo, pavyzdžiui, skirtingai traktuojant euro zonos ir ne euro zonos valstybes nares; šiuo klausimu atkreipia dėmesį į sanglaudos politikos investicijų šalutinio poveikio tyrimą, iš kurio matyti, kad valstybėse narėse, kurios yra gryniesiems mokėtojai, esama investicijų grąžos, gaunamos dėl investicijų, kurios atliekamos valstybėse narėse gavėjose pagal veiklos programas¹;

¹ Ataskaita „Kokios naudos gauna 15 ES valstybių narių Višegrado ketverto šalyse įgyvendinant sanglaudos politiką?“, parengta atliekant Lenkijos ekonomikos plėtros ministerijos užsakytą tyrimą apie naudos, kurios ES 15 valstybės narės gavo iš sanglaudos politikos įgyvendinimo Višegrado ketverto šalyse, *ex post* vertinimą ir prognozes.

3. visgi pripažįsta, kad nelygybė ir skirtumai euro zonoje, ypač kalbant apie užimtumo ir nedarbo lygį, kelia pavojų ekonominei ir pinigų sąjungai ir Europos Sąjungai apskritai, todėl jų reikėtų kiek įmanoma vengti; primena, kad regionų nelygybės priežiūra ir jos raidos stebėseną yra neabejotinai itin svarbios rengiant ir vykdamas sanglaudos politikos priemones, nes euro zonai kylančių uždavinių (jos valdymo tobulinimo, fiskalinės konvergencijos didinimo ir geresnio veiklos derinimo su ECB priemonėmis užtikrinimo) sprendimas gali sukurti sanglaudos politikos tikslų įgyvendinimui palankesnę aplinką;
4. pažymi, kad euro zonoje BVP dydis vienam gyventojui yra artimas stagnaciniam lygiui; be to, ragina taikyti platesnius socialinius ir ekonominius vertinimo kriterijus, pavyzdžiui, kaip esminį BVP papildantį elementą naudoti socialinės pažangos indeksą; atkreipia dėmesį į Stabilumo ir augimo pakto parametrus ir pažymi, kad naudojant apibendrintus duomenis gali būti neįmanoma iki galo suprasti ekonominių ir socialinių kontrastų ir skirtumų tarp valstybių narių ir tarp regionų, todėl gali prireikti papildomų priemonių pagal Europos socialinių teisių ramstį; pabrėžia, kad Europos Sąjungoje žemiau skurdo ribos gyvena pačių įvairiausių kategorijų gyventojai; todėl ragina įgyvendinti visapusišką kovos su skurdu strategiją, kuri suteiktų galimybę pasiekti strategijos „Europa 2020“ tikslus; atkreipia dėmesį į tai, kad įgyvendinant ES ekonomikos, pinigų ir kitų sričių politiką būtinas subalansuotas privalomų reikalavimų ir solidarumo derinys; pabrėžia, kad daug konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų negali būti visapusiškai įgyvendintos be aktyvaus vietos ir regionų valdžios institucijų dalyvavimo; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares parengti procesą, skirtą į Europos semestrą tinkamai įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas;
5. teigiamai vertina tai, kad sanglaudos politikos finansavimas 2014–2020 m. laikotarpiui einamosiomis kainomis sudaro 454 mlrd. EUR; vis dėlto pabrėžia, kad ES sanglaudos politika yra ne tik priemonė, bet ir ilgalaikė struktūrinė politika, kuria siekiama mažinti regionų vystymosi nelygybę ir skatinti investicijas, užimtumą, konkurencingumą, tvarų vystymąsi ir ekonomikos augimą, be to, tai svarbiausia ir visapusiškiausia politikos priemonė ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai visose valstybėse narėse stiprinti, vienodai traktuojant euro zonos ir ne euro zonos valstybes nares; primena, kad ES biudžetas yra 50 kartų mažesnis negu visos 28 ES valstybių narių valdžios sektoriaus išlaidos ir sudaro apie 1 % 28 ES valstybių narių BVP; todėl pabrėžia, kad turėtų būti pasiekta sinergija tarp ES ir valstybių narių biudžetų, politikos prioritetų, veiksmų ir projektų, kuriais siekiama įgyvendinti ES tikslus, kartu užtikrinant ekonominių ir socialinių aspektų pusiausvyrą ES politikos sistemoje; atkreipia dėmesį į tai, kad su Europos struktūriniais ir investicijų fondais susiję bendro finansavimo reikalavimai yra svarbi priemonė siekiant sinergijos; laikosi nuomonės, kad turėtų būti išsaugotas ES biudžeto vientisumas; palankiai vertina dabartiniu programavimo laikotarpiu nustatytas priemones, skirtas geriau suderinti sanglaudos politiką su pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija „Europa 2020“;
6. pabrėžia, kad esama glaudaus ryšio tarp sanglaudos ir ekonominės politikos tikslų ir kad didelė ES biudžeto dalis skirta metinės augimo apžvalgos ir Europos semestro prioritetams (visų pirma pagal daugiamečių finansinės programos 1a išlaidų pakategorę ir iš Europos struktūrinių ir investicijų fondų); vis dėlto pabrėžia, jog, atsižvelgiant į sanglaudos politikos tikslus, struktūrą ir didelę svarbą ES regionams, sanglaudos politikos finansavimo susiejimas su centrinės valdžios institucijų veiklos rezultatais makroekonomikos srityje kelia abejonių; mano, kad, atsižvelgiant į tai, jog sanglaudos

politikos lėšomis siekiama skatinti investicijas, augimą ir užimtumą visoje ES, Komisija turėtų, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybių narių vyriausybėmis, apsvastyti, ar bendram finansavimui, kurį teikia vietos ir regionų valdžios institucijos, derėtų netaikyti Stabilumo ir augimo pakto taisyklių ir koku būdu tai atlikti;

7. pabrėžia, kad ES sanglaudos politika yra geriausia priemonė siekiant didesnio solidarumo ir konkurencingumo visuose ES regionuose, nes ja remiamas vietos ir specifinių uždavinių sprendimas, įgyvendinamas visapusiškai, koordinuotai ir suderintai su bendrais Sąjungos politikos tikslais, ir ji atlieka svarbų vaidmenį užkertant kelią svyravimams ir padedant užtikrinti stabilumą, todėl itin svarbu tęsti ją visuose ES regionuose ir po 2020 m., kad būtų galima naikinti dėl krizės padidėjusius skirtumus tarp regionų ir regionų viduje, kartu toliau stengiantis ir siekiant įgyvendinti ekonominę ir socialinę konvergenciją, kad būtų užtikrintas tinkamas ES vidaus rinkos veikimas; be kita ko, mano, kad investicijos į fizinę ir skaitmeninę infrastruktūrą padeda skatinti ekonomikos augimą ir įveikti nelygybę tarp valstybių narių ir regionų; todėl specialiai ragina išplėsti Sanglaudos fondo taikymą laikotarpiui po 2020 m.; mano, kad sanglaudos politika gali ir turėtų padėti rasti būdų, kaip išnaudoti neišnaudotą regionų potencialą; pabrėžia, kad sanglaudos politikos atžvilgiu ir ateityje derėtų laikytis ilgalaikės ir integruotos strategijos;
8. primena, kad reikia sumažinti atotrūkį tarp ES ir jos piliečių; pabrėžia, kad sanglaudos politika yra unikali priemonė, užtikrinanti, kad ES veikla būtų rezultatyvi vietos lygmeniu, derinant pagrindinius ES tikslus su teritoriniais poreikiais ir realijomis, laikantis teritorinio požiūrio; ragina ES institucijas ir visus suinteresuotuosius subjektus dėti daugiau pastangų siekiant geriau perteikti šios bendros, solidarumu grindžiamos ir visoms valstybėms narėms naudingos ES politikos apčiuopiamus rezultatus ir pridėtinę vertę; pabrėžia, kad atsakomybė už ES investicijų matomumo didinimą daugiausiai tenka vietos suinteresuotiesiems subjektams; primygtinai teigia, kad sanglaudos politika daro didelį ekonominį ir socialinį poveikį, taip pat svariai prisideda prie Europos integracijos;
9. yra įsitikinęs, kad sanglaudos politikos miestų aspektas gali atlikti svarbų vaidmenį remiant augimą, darbo vietas, įtrauktį, integraciją ir inovacijas ne tik stambiausių miestų teritorijose, bet ir priemiesčiuose, užmiestyje, kaimo vietovėse bei visuose specifiniais geografiniais ypatumais pasižyminčiuose regionuose, kaip nurodyta SESV 174 straipsnyje; pabrėžia kompetencijos miestų teritorijose dydį ir jų gebėjimą valdyti ES lėšų naudojimą;
10. mano, kad norint skatinti tvarų ekonomikos augimą ir kokybišką užimtumą reikia didinti paramą švietimui, socialinei įtraukčiai bei mokslinių tyrimų ir inovacijų projektams, ypač naujoms iniciatyvoms, kuriose dalyvauja talentingas jaunimas ir startuoliai, taip pat supaprastinti prieigą prie reikalingų išteklių ir sąlygas juos gauti; pabrėžia, kad į inovacijas, naujo verslo kūrimą ir mokslinius tyrimus orientuotos visuomenės ir ekonomikos sukūrimo būtinos sąlygos susijusios su švietimo ir mokslo sistemos reformų įgyvendinimu, susiejant jas su verslininkais ir jų poreikiais bei darbo rinkos, mokesčių ir finansų sistemų reformomis; pripažįsta, kad svarbu skatinti technologijų startuolius ir ekosistemas, kurios siekiant vystyti novatoriškus projektus apjungtų verslininkus, investuotojus, specialistus ir konsultantus; palankiai vertina tai, kad teikiama parama verslininkų ir MVĮ konkurencingumo programoms, daugiausia dėmesio skiriant verslininkėms ir pirmenybę teikiant ekonomikos augimui ir darbo vietų kūrimui;

11. pabrėžia, kad darbo našumas visų pirma priklauso nuo panaudoto kapitalo apimties, naudojamų technologijų ir inovacijų spartos; pabrėžia, kad struktūrinės reformos turėtų palengvinti perėjimą nuo mažiau našių įmonių ir pramonės šakų prie našesnių;
12. atkreipia dėmesį į tai, kad išliekanti didelė nelygybė tarp valstybių narių sukelia migraciją iš skurdesnių šalių į turtingesnes, o tai dažnai reiškia didelį „protų nutekėjimą“ – labiausiai kvalifikuoti darbuotojai išvyksta siekdami geriau apmokamų darbo vietų ES branduolio regionuose;
13. pažymi, kad nedarbas euro zonoje dar nesumažėjo iki tokio lygio, koks buvo prieš krizę; yra susirūpinęs dėl didelio nedarbo lygio įvairiose valstybėse narėse sukeltų rimtų padarinių, visų pirma kalbant apie jaunimą ir vyresnio amžiaus žmones; todėl mano, kad ES priemonėmis euro zonoje turi būti siekiama įgyvendinti politiką, kuri padėtų veiksmingai didinti užimtumą ir kovoti su darbo nesaugumu; šiuo klausimu mano, kad Jaunimo garantijų iniciatyva ir Europos jaunimo iniciatyva padeda valstybėms narėms integruoti jaunimą į darbo rinką; todėl prašo tęsti šią iniciatyvą ir gerokai padidinti jos biudžetą kitu finansinio programavimo laikotarpiu, nes tai itin svarbi priemonė siekiant ne tik skatinti ekonomikos augimą, bet ir stiprinti socialinę sanglaudą;
14. pripažįsta, kad, didėjant sinergijai tarp ES ir nacionalinių biudžetų, ES tenka atremti naujus rimtus iššūkius, pavyzdžiui, klimato kaitos, migrantų ir pabėgėlių integracijos pagal tarptautinės apsaugos programas, stipresnės bendrosios gynybos politikos, švietimo, užimtumo, būstų ir kovos su diskriminacija, o į daugelį šių iššūkių gali būti tam tikru mastu reaguojama vykdant sanglaudos politiką, kuria iš dalies jau sprendžiami kai kurie iš šių klausimų; vis dėlto pabrėžia, jog sanglaudos politika jau dabar sprendžiamos labai įvairios problemos, susijusios su Sutartyse nustatytais tikslais, todėl pažymi, kad, norint gebėti spręsti ateities uždavinius, reikia atitinkamai padidinti sanglaudos politikai skirtus finansinius išteklius, kad iš šios politikos priemonės nebūtų atimti ištekliai, būtini jos tikslams įgyvendinti;
15. atkreipia dėmesį į tai, kad „Brexit“ turės didelės įtakos ES biudžetui; atsižvelgdamas į tai, ragina sustiprinti komunikacijos pastangas, kad būtų parodyta sanglaudos politika pridėtinė vertė skatinant ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą ES regionuose, taip pademonstruojant, kad ES sanglaudos politika turėtų išlikti pagrindine ES investavimo priemone per kitą programavimo laikotarpį;
16. mano, jog skirtingi finansavimo šaltiniai gali būti koordinuojami stiprinant ir kuriant naujas sinergijas, kad būtų geriau naudojamos visų esamų priemonių, tokių kaip programa „Horizontas 2020“, Europos infrastruktūros tinklų priemonė, programa „Erasmus +“ ir programa „LIFE +“, lėšos; pakartoja, kad dotacijos turėtų išlikti pagrindiniu sanglaudos politikos finansavimo šaltiniu, nedarant poveikio finansinių priemonių, kurios tam tikrais atvejais atlieka svarbų vaidmenį, taikymui; pabrėžia, kad Europos strateginių investicijų fondo ir Europos struktūrinių ir investicijų fondų finansavimas kai kuriais atvejais gali vienas kitą papildyti, tačiau Europos strateginių investicijų fondas jokių būdu neturėtų kenkti sanglaudos politikos strateginiam nuoseklumui, teritoriniam sutelktumui ir ilgalaikiai perspektyvai;
17. yra įsitikinęs, kad sanglaudos politika turėtų išsaugoti savo itin didelę svarbą, bet tapti lankstesnė, naudoti efektyvesnes priemones, sumažinti perteklinį reglamentavimą, labiau orientuotis į rezultatus ir tapti paprastesnė bei efektyvesnė, kad laikotarpiu po 2020 m.

būtų užtikrintas veiksmingesnis pinigų naudojimas ir geresni rezultatai; mano, kad tinkamas, skaidrus ir atsakingas ES išteklių naudojimas iš esmės atitinka principinį siekį priartinti Europos projektą prie ES piliečių.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	7.9.2017
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 24 -: 5 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Pascal Arimont, Mercedes Bresso, James Carver, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Raymond Finch, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Andor Deli, John Howarth, Ivana Maletić, Dimitrios Papadimoulis, Georgi Pirinski, Bronis Ropė
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Santiago Fisas Ayxelà, Olga Sehnalová

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

24	+
ECR	Sławomir Kłosowski
PPE	Pascal Arimont, Andor Deli, Santiago Fisas Ayxelà, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Lambert van Nistelrooij
S&D	Mercedes Bresso, Andrea Cozzolino, Michela Giuffrida, John Howarth, Constanze Krehl, , Louis-Joseph Manscour, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Liliana Rodrigues, Olga Sehnalová, Kerstin Westphal
VERTS/ALE	Bronis Ropė

5	-
ALDE	Ivan Jakovčić,, Matthijs van Miltenburg
EFDD	James Carver, Raymond Finch
NI	Konstantinos Papadakis

4	0
EFDD	Rosa D'Amato
GUE/NGL	Martina Michels, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimoulis

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	16.10.2017
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 33 -: 8 0: 5
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Markus Ferber, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Barbara Kappel, Georgios Kyrtos, Esther de Lange, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Cora van Nieuwenhuizen, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Peter Simon, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsaun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Richard Corbett, Mady Delvaux, Frank Engel, Ramón Jáuregui Atondo, Eva Joly, Verónica Lope Fontagné, Luigi Morgano, Tibor Szanyi, Lieve Wierinck
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Carlos Iturgaiz, Axel Voss, Anna Záborská, Bogdan Andrzej Zdrojewski

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

33	+
ALDE	Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck, Cora van Nieuwenhuizen
PPE	Frank Engel, Markus Ferber, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Carlos Iturgaiz, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Verónica Lope Fontagné, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Axel Voss, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Anna Záborská, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Richard Corbett, Mady Delvaux, Roberto Gualtieri, Ramón Jáuregui Atondo, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Luigi Morgano, Peter Simon, Tibor Szanyi, Jakob von Weizsäcker

8	-
EFDD	Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot, Marco Zanni
GUE/NGL	Miguel Viegas
Verts/ALE	Eva Joly, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

5	0
ECR	Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Kay Swinburne
ENF	Barbara Kappel

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaukė